

ALBATROS IN VRIJE VAL?

Tijdens de paasvakantie werd de door studentenraad LOKO beheerde fuifzaal Albatros opgeknapt. Vanaf woensdag kan er als vanouds gefuifd worden. Helaas laten barsten in het plaasterwerk zich makkelijker camoufleren dan barsten in de interne werking.

GEERT JANSSEN |

“De Albatros in studentenhanden” kopte *Veto* op zeven februari 2000. Nadat in de jaren negentig een aantal fuifzalen waren gesloten om uiteenlopende redenen, was er een nijpend tekort. Als tegenmaatregel nam de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) Albatros over. “Door de zaal zo goedkoop mogelijk te verhuren en ook drankprijzen te drukken, heeft LOKO de prijzen van de commerciële fuifzalen kunnen beïnvloeden,” luidt het bij LOKO.

LOKO's prijzenpolitiek heeft zijn vruchten afgeworpen: Albatros is meermaals per week volzet en er worden al reservaties gemaakt voor 2013. Gegadigden zijn niet alleen de kringen, maar ook clubs, jeugdbewegingen en andere verenigingen. Onder zulke druk lijdt de zaal. De recente renovaties waren weinig fundamenteel, maar wel noodzakelijk. Dat komt aan de ene kant doordat het een oud gebouw is. Daarnaast heeft het onderhoud de afgelopen jaren te wensen overgelaten.

NALATIGHEID

LOKO runt Albatros via de vzw ANDRE. Die neemt jaarlijks een halftijdsbetaalde beheerder aan voor de praktische werking. In maart werd de beheerder van dit jaar ontslagen wegens nalatigheid en hij is tot nog toe niet vervangen. De beheerder van vorig jaar werd in soortgelijke omstandigheden afgedankt.

Eenzijds is dat het probleem van continuïteit dat terugkeert bij alle studenteninitiatieven. Elk jaar treedt een nieuwe ploeg verantwoordelijken aan en de overdracht van kennis en ervaring wordt wel eens over het hoofd gezien. Anderzijds bekommerde LOKO zich vroeger te weinig om de controle op de dagelijkse werking van Albatros.

“Een beheerder kreeg bij het begin van zijn jaar bij wijze van spreken de sleutels in de handen gedrukt en moest het verder maar zelf uitzoeken. Op die manier hebben kleine mankementen zich kunnen ontwikkelen tot grote problemen. Die dreigen nu ook financiële gevolgen te hebben,” geeft men bij LOKO toe.

Albatros staat niet op de rand van het faillissement, maar veel reserve is er niet. Elke fuif zorgt voor genoeg opbrengst om de dagelijkse werking te ondersteunen. Langetermijnkosten zoals die voor verbouwingen zijn echter minder evident. Als er niet snel verbetering in de situatie komt, zal een nieuwe kapitaalinjectie van LOKO noodzakelijk zijn.

Er vallen bij LOKO goede voornemens te horen om de zaal vanaf nu op orde te houden. De

recente onderhoudswerken zouden een eerste teken van goodwill zijn. Laat ons hopen dat Albatros binnenkort niet opduikt in de lijst van met uitsterven bedreigde diersoorten.

ANDREW SNOWBALL

Beeld |

Tijdens de paasvakantie hebben onze fotografen niet op hun lauweren gerust. Toen de eerste zonnestrallen van de lente begonnen te schijnen, repten ze zich naar buiten om enkele sfeerbeelden te schieten. De foto hiernaast is van Johan Beckers. Op pagina 11 vindt u nog meer lentefoto's.(jc)

TEN TWEEDE

4 dagen extra verdienen

De wetgeving rond studentenjobs wordt versoepeld. Studenten mogen werken aan een gunstig RSZ-tarief. Nu kunnen ze dat gedurende 23 dagen in juli, augustus en september en nog eens 23 dagen in de rest van het jaar. Dat moest anders, vond federaal minister van Werk Joëlle Milquet (cdH). Vanaf volgend jaar mogen studenten gedurende het hele jaar 50 dagen aan een gunstig tarief werken.

WERKEN, p. 5

Verkiezingskoorts Obama

Amerika begint zich stilaan op te maken voor de presidentsverkiezingen van volgend jaar. Waar Obama enkele jaren geleden bijzonder populair was, zal hij het nu moeilijker krijgen. Want sommige studenten zijn behoorlijk ontvreden.

ANTI-OBAMA, p. 7

Muzikaal Kijken

Het hoeft niet altijd muziek te zijn van Q-music of StuBru. In de paasvakantie kon de klassieke-muziekiefhebber gaan kijken en vooral luisteren naar de *De Johannespassie* door La Petite Bande en de Belg Sigiswald Kijken. Wij hadden een gesprek met Kijken.

KULJENTJES, p. 6

Extra kosten aangeklaagd

Studeren is duur. Naast inschrijvingsgeld en boekkosten, zijn veel studenten ook nog eens verplicht allerlei dure extraatjes te betalen. Zijn zulke onkosten echt noodzakelijk?(jc)

EXTRA KOSTEN, p. 3

Vertegenwoordiging na integratie

Ondertussen weet het kleinste kind dat vanaf 2012 een aantal hogeschoolopleidingen zullen worden opgenomen in de universitaire structuren. Maar hoe zullen de studenten daar hun vertegenwoordiging aanpakken? De hogescholen zijn immers geografisch een eindje verwijderd van de Leuvense universiteit en dreigen zo het achtergestelde broertje te worden. Een probleem waarvan men maar moeilijk weet hoe het aan te pakken, zo blijkt.

PIETER HAECK |

De centrale strategie van de universiteit bestaat erin de huidige structuren te behouden en uit te bouwen. Zo leunen de huidige ingenieurs sterk op hun Permanente Onderwijscommissies (POC's) om de kwaliteit van de opleidingen in het oog te houden. Bij het integreren van de hogeschoolopleiding industrieel ingenieur, is het de bedoeling voor die opleiding ook zo'n POC te voorzien.

"Bij de faculteit Letteren zal eerder de uitbouw van subfaculteiten belangrijk zijn," aldus Jelle Mampaey, voorzitter van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL).

Het facultaire niveau na 2012 zal dus aan belang toenemen. Fysiek contact en goede communicatiestromen tussen studentenvertegenwoordigers binnen de faculteit zal essentieel zijn. Evident is dat echter niet, zeker als je beseft dat de toekomstige Faculteit Ingenieurswetenschappen beslissingen zal nemen over studenten uit Leuven maar ook uit Brugge, Geel, Diepenbeek, Gent en Mechelen. "Dat contact kunnen we proberen te onderhouden door de ervaring van StAL te gebruiken, door bijvoorbeeld te werken met videoconferencing of door veel zaken buiten de vergadering af te werken," aldus Thijs Van Den Brande, ondervoorzitter bij de Leuvense studentenraad LOKO.

"Het risico blijft dat de lokale campussen minder zwaar vertegenwoordigd

zijn. Wanneer bijvoorbeeld de lokale campus in Brussel andere belangen heeft dan die in Leuven, zal die eerste automatisch in het nadeel zijn, alleen al omdat ze veel kleiner is. We moeten dus eens nadenken over een soort van alarmprocedure," zo stelt Mampaey. Ook het mandaat van de studentenvertegenwoordiger moet onder de loep genomen worden, want een vertegenwoordiger die de lokale campussen evenveel aandacht wil schenken, mag geen hinder ondervinden van de verplaatsingen.

VREES

Toch zijn de hogescholen niet bang voor de studentenvertegenwoordiging na 2012. "We zijn er proactief mee bezig. Zo zijn we voor de industrieel ingenieurs al aan het overleggen met de universitaire leden, om het dossier voor te bereiden," zegt Matias Jansen, lid van de studentenraad van de K.H.Kempen.

Dezelfde ballonnetjes die LOKO oplaait, zijn ook bij de hogescholen te horen. Ideeën zoals roterende vergaderingen, videoconferencing en een alarmprocedure worden onderzocht, maar zijn nog lang niet uitgewerkt. "Vandaag de dag bestaan er concrete plannen om binnen StAL of de Vlaamse Vereniging van Studenten als campusraad bepaalde campusgebonden belangen te kunnen verdedigen. Er moet worden onderzocht of dat ook binnen de nieuwe structuren mogelijk is," aldus Jansen.

Toelatingsproef voor Wallonië?

Net als Vlaanderen, heeft ook Wallonië te kampen met lage slaagcijfers. In het kader van de hervormingen binnen de geneeskundeopleidingen, stelt Waals onderwijsminister Jean-Claude Marcourt (PS) een "test d'aptitude" voor die moet nagaan of studenten wel geschikt zijn voor universitaire studies. De Franstalige studentenvertegenwoordigers spreken van een sociaal bloedbad.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Nu de beslissing is gevallen om de opleiding Geneeskunde te verkorten van zeven jaar naar zes, zijn de programmahervormingen volop aan de gang. Wallonië, dat nu nog geen toelatingsexamen voor Geneeskunde heeft, zou in 2012 wel evoluteren naar een dergelijke test. Voor alle andere universitaire studenten wil Marcourt een andere, verplichte proef opstellen. Die zou de studenten moeten helpen zich te oriënteren, maar verbiedt de studenten niet om zich in te schrijven aan een universiteit. Hoewel nog niets is beslist, zou de test tegen het academiejaar 2013-2014 klaar moeten zijn.

Voor de Federation des Etudiants Francophones (FEF) zijn de plannen van minister Marcourt alvast ronduit ontoelaatbaar. FEF-voorzitter Michaël Verbauwhele legt uit: "Er is niets voorzien om de studenten die op de test falen vooruit te helpen. Een dergelijke aanpak zal veel studenten afschrikken om universitaire studies aan te vatten." Bovendien heeft Michaël problemen met het signaal dat door de test gegeven wordt. "Enkel de universitaire studies hebben zo'n test. De hogescholen lijken op die manier als tweede keuze te worden afgedaan."

Maar de grootste vrees is dat de test d'aptitude de eerste stap is richting een

algemeen toelatingsexamen voor de universiteit. Michaël: "Het programma van de minister zelf geeft dat toe. Dat kunnen we niet toelaten. De ongelijkheid binnen het verplichte middelbare onderwijs is op dit moment veel te groot. Daardoor hebben niet alle studenten dezelfde kansen om te kunnen slagen op de test. Als je de slaagkansen wilt verhogen, moet je naar kleinere klassen evoluteren of naar individuele hulp voor de studenten."

Minister Marcourt is alvast niet erg onder de indruk. In de krant *La Libre Belgique* haalt hij uit naar de FEF door hen af te doen als een vereniging die tegen alles gekant is. "Bovendien stel ik vast dat er vaak een groot verschil is tussen de mening van de studenten en de FEF," merkt Marcourt op.

Voor de Waalse onderwijsminister dient zijn voorstel twee doelstellingen. Eerst en vooral zou het helpen in de strijd tegen de lage slaagcijfers. Die schommelen momenteel rond de 30% voor het eerste

jaar Geneeskunde. Daarnaast moet de test een garantie zijn op een betere gezondheidszorg, bovendien zou de maatregel niet in strijd zijn met de vrije toegang tot het onderwijs. De Waalse rectoren lijken alleszins overtuigd van de plannen van Marcourt. Ook in Vlaanderen leeft het debat rond een oriënteringsproef. Of Vlaanderen een voorbeeld zal nemen aan Wallonië, moet nog blijken.

"Deze test helpt de student niet vooruit"

Artsen misnoegd | Minder kansen voor strevers

Commotie onder de artsen in spe: een nieuwe maatregel maakt vanaf nu geen puntenonderscheid meer tussen studenten die in eerste of tweede zit slagen, wat volgens de studenten de kans op specialisatieplaatsen voor harde werkers zou verminderen. "De misnoegde studenten weten niet waarover ze praten," klinkt het bij de faculteit Geneeskunde.

ELS DEHAEN |

Een mededeling op Toledo gaf halverwege maart aan dat het huidige penalisatiesysteem door de invoering van de diplomaruimte zal verdwijnen. In het oude systeem werd een tweede zit afgestraft met een vermindering van 5% op het totaalpercentage van dat jaar. Een bisjaar kostte de student 10%.

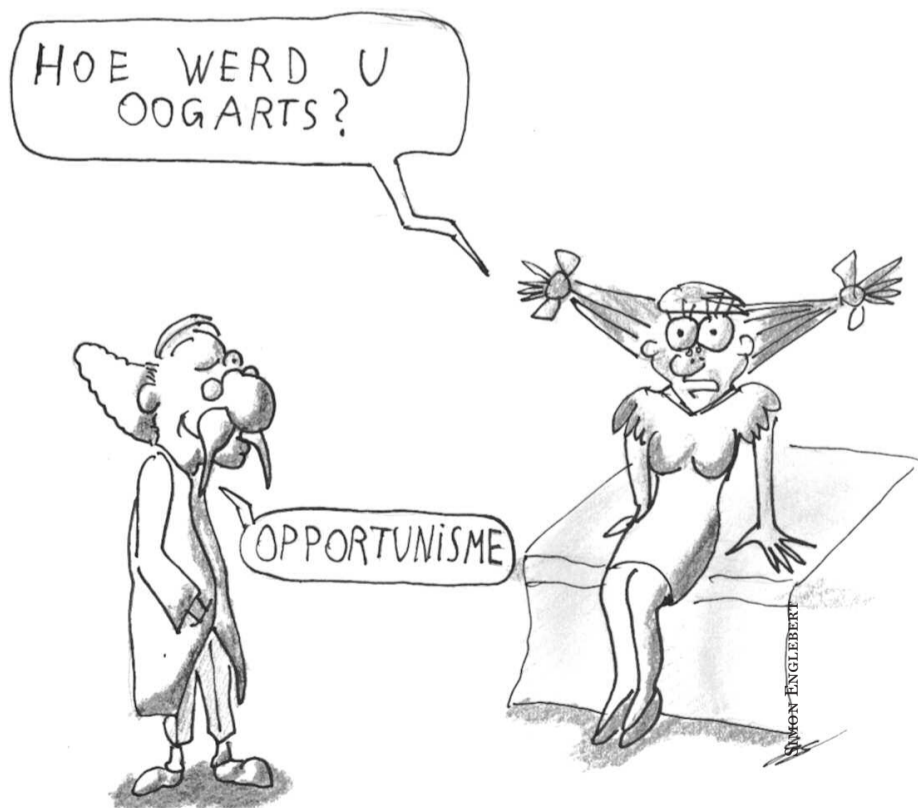
Voor het feit dat de maatregel onmiddellijk van kracht is voor iedereen, ook hogerejaars, zet kwaad bloed bij sommige studenten. Studenten die aan examenspreiding doen, kunnen op deze manier blok- en examenperiode verlichten, wat hen betere punten en bijgevolg betere kansen op speci-

maruimte ingevoerd, waardoor men enkel nog bachelor en master onderscheidt en geen individuele jaren. Tweede zit en bisjaar zijn in dit systeem van geen tel meer. Men is dus misnoegd over het toepassen van een penalisatie op iets dat niet meer bestaat."

AKUUT

De directe aanleiding tot de commotie rond de afschaffing van de penalisatie, was een artikel in *Akuut*, het kringblad van studentenkring Medica. Daarin beklagde een anonieme bron zich over de onrechtvaardigheid van het systeem.

"Het is betreurenswaardig dat een beperkt aantal studenten dergelijke dingen zonder kennis van zaken

"Studenten gunnen elkaar het licht in de ogen niet"

alisatie zou kunnen opleveren. Dat was echter vooraf niet gecommuniceerd, waardoor studenten zich nu bedrogen voelen.

Decaan Geneeskunde Bernard Himpens: "Dit jaar werd de diplo-

anoniem verspreiden via hun kringblad. Het is niet correct dat enkele studenten die niet weten waarover het gaat, de andere verkeerd informeren," repliceert Himpens.

Hoe belangrijk is een totaal-

percentage eigenlijk voor de verga-

ring van een begeerde specialisatieplaats? De onderwijsverantwoordelijke bij Medica, Nicolas Kint, geeft uitleg. "Het afgelegde curriculum telt voor zo'n 20 tot 45% mee, afhankelijk van de specialisatie in kwestie. Het nieuwe systeem werkt examenspreiding mogelijk in de hand, in de competitie om goede

punten en specialisatieplaatsen. Maar het valt nog af te wachten of het zo'n vaart zal lopen."

Himpens benadrukt dat het totaalpercentage van een student slechts een onderdeel is van de selectieprocedure. "Ik betreur het enorm dat geneeskundestudenten hun buur het licht in de ogen niet gunnen. Studenten mogen mis-

noegd zijn, maar ze moeten misnoegd zijn om goede redenen. Niet voor hun eigen kleine probleempjes."

"Aangezien artsen teamspelers moeten zijn, vraag ik mij af of we niet meer dan nu de nadruk moeten leggen op de evaluatie van de sociale vaardigheden in de selectieprocedure," aldus nog Himpens.

Zinloos doctoreren?

Wie na zijn opleiding de keuze maakt om een doctoraat te beginnen, kan daar maar beter goed over nadenken. Wie een doctoraat enkel als een briljante carrièrestap ziet, kan soms wel eens bedrogen uitkomen.

RUBEN BRUYNOOGHE & JELLE DEHAEN |

Volgens Danny Van der Sande, voormalig Vice President van een multinationale onderneming hangt de waarde van een doctoraat sterk af van het profiel van een job." Of een doctoraat goed ontvangen wordt, hangt af van de bedrijfscultuur. Als je solliciteert bij een Angelsaksisch bedrijf, kan je je aan de hatelijke vraag verwachten of je nog geen zin had om te gaan werken. Bij Europese bedrijven wordt een doctorstitel wel hoog ingeschat. Toch hangt alles af van de job. Voor day-to-daymanagement is een doctoraat initieel meestal waardeloos. Maar vooral grote bedrijven zoeken strategen die op lange termijn kunnen denken en daar is een doctorandus goed in. In eerste instantie zal het loon niet hoger zijn dan bij een andere gediplomeerde. De meerwaarde zul je dus zelf moeten bewijzen. Men houdt er immers rekening mee dat niet elke intellec-

rière. "Een doctoraat is niet het beste idee als je geen academische ambities hebt. Door lang aan de universiteit te blijven, verlies je waardevolle tijd om je als jonge dynamische werknemer op de markt te storten. We merken ook dat er bij potentiële doctorandi een zekere angst voor de arbeidsmarkt bestaat," stelt professor Stefaan Cuypers van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte van de K.U.Leuven.

TALENTENJACHT

Studenten uit de exacte wetenschappen hebben meer baat bij een doctoraat. Professor Josse De Baerdemaeker van de Arenberg Doctoral School vertelt: "Het doctoraat is voor een bedrijf het bewijs dat je een goede werkmethode hanteert. Als je in een bedrijf onderzoek wilt doen, is een doctoraat vaak zelfs een must. Wetenschappers doctoreren ook veel vaker omdat er een groter aanbod van projecten is. Het is maar eer-

SOPHIE VERREKEN

zijn uit op de meest briljante kopen. "Als universiteit kunnen wij niet dezelfde financiële voordelen bieden als de bedrijven, maar wij bieden evenveel uitdaging en meer vrijheid en onafhankelijkheid. Uiteraard heeft onze universiteit nood aan goede onderzoekers. Je kunt als universiteit samenwerken met een bedrijf, maar dat kan zeker niet ten koste van de onafhankelijkheid van de onderzoeksresultaten," aldus Geens.

LOON

Om de headhunters het hoofd te kunnen bieden, moet de universiteit studenten overtuigen van de meerwaarde van een doctoraat. "Een doctoraat moet je ook voorbereiden op het leven buiten de academische wereld, want we zien dat de meeste doctorandi buiten de academische wereld werk vinden," merkt vicerector Onderzoeksbeleid Peter Marynen op. "Net om die reden hebben we de doctoral

schools opgericht, zodat we, naast wetenschappelijke methodes, ook *transferable skills* als tijdsmanagement kunnen aanreiken."

Vooral tijdens economische bloeiperiodes ruilen doctorandi hun onafgewerkte project in voor

doctoraat behaalt, verdient gemiddeld 14,9% meer dan niet-gedocoreerde collega's, blijkt uit de grote salarisenquête die *Vacature* uitvoerde in 2010. Al moet je het tijdens je doctoraat wel stellen met een wedde van 1.600 tot 1.700

"Bij potentiële doctorandi bestaat een zekere angst voor de arbeidsmarkt"

tueel in de praktijk zijn of haar meerwaarde kan waarmaken. Eens je die meerwaarde hebt bewezen zal je vorming wel helpen, want op hogere niveaus wordt het lange termijn denken veel belangrijker. Bovendien geeft een doctoraatstitel dan steeds een betere indruk"

In sommige richtingen, zoals Filosofie, kan een doctoraat zelfs nefast zijn voor je professionele car-

rière. "Een doctoraat is niet het beste idee als je geen academische ambities hebt. Door lang aan de universiteit te blijven, verlies je waardevolle tijd om je als jonge dynamische werknemer op de markt te storten. We merken ook dat er bij potentiële doctorandi een zekere angst voor de arbeidsmarkt bestaat," stelt professor Stefaan Cuypers van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte van de K.U.Leuven.

Professor Koen Geens, coördinator van de onderzoeksgroep Economisch Recht is sterk overtuigd van de meerwaarde van een doctoraat, zowel voor zijn studenten, de universiteit als de samenleving. Maar er zijn kapers op de kust. Bedrijven en advocatenkantoren

"De universiteit biedt meer vrijheid en onafhankelijkheid dan een bedrijf"

het bedrijfsleven. Marynen: "Mensen zijn vrij om te gaan wanneer ze dat willen. Maar dat iemand de universiteit verlaat, is niet enkel negatief, zo'n alumnus levert ons bijvoorbeeld een netwerk op. Het is natuurlijk wel jammer dat het doctoraat blijft liggen. Daarom moeten we ons als universiteit zo aantrekkelijk mogelijk maken."

Wat de loonschalen betreft zit het wel snor, zo blijkt. Wie een

euro. "Dat is ongeveer gelijk aan wat je gemiddeld als starter verdient als je afgestudeerd bent in de exacte wetenschappen. Het loon van de doctorandus zal echter minder snel stijgen dan in de privésector. Bovendien kunnen we de doctorandi geen carrièreplan binnen de universiteit op lange termijn voorleggen, terwijl dat in bedrijven wel kan," besluit De Baerdemaeker.

Als extra kosten de pan uit swingen

Het is geen geheim dat studeren een prijzige bezigheid is. Inschrijvingsgeld, cursussen, kot: voor niets gaat alleen de zon op en in België niet eens altijd. Maar wat als er grote extra kosten opduiken?

GEERT JANSSEN |

Vorig jaar moesten rechtenstudenten die het seminarie Staatsrecht volgden op weekend in de Oude Abdij in Kortenberg om presentaties te geven. Prijs daarvan? 80 euro.

80 euro!
Studenten geven gemakkelijk 200 euro uit aan materialen voor maquettes. Om hun ontwerpen af te printen is 50 à 100 euro per academiejaar geen uitzondering.

Studenten van de master Management moeten voor hun masterproef deelnemen aan een *business game*. Inschrijvingsgeld? 100 euro.

Studenten Geneeskunde moeten in de loop van hun opleiding een aantal anatomische atlas kopen die inhoudelijk niet eens zo veel verschillen. Stuk voor stuk prijzige boekwerken.

ONDERZOEK

Dergelijke voorbeelden zijn er genoeg te vinden. Problematisch is dat het incidentele gevallen zijn die vaak afhangen van het vak en de prof die het geeft.

Vicerector Studentenbeleid Tine

Baelmans: "Zolang de meerwaarde van de extra kosten voor de vorming duidelijk is, is er geen probleem. Als het echt de spuigaten uitloopt, zullen we zeker ingrijpen. We volgen momenteel de zaak niet jaarlijks op via bevestigingen. Het zou zeker geen kwaad kunnen er vanuit diverse hoek wat meer aandacht aan te besteden. Maar uit een bevestiging van de Raad van Studentenvoorzieningen in academiejaar 2006-2007, bleek dat de bijkomende kosten wel meevielen."

Een veelgehoorde klacht is dat er in de materie weinig transparantie bestaat. Daarom is de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) bezig met een eigen onderzoek op poten te zetten.

Het doel is aan de hand van een aantal parameters de studiekosten in kaart te brengen. Nog dit semester wordt het voorstel ingediend bij de overheid. Volgend academiejaar moet het onderzoek gevoerd worden.

OPLOSSING

VVS-bestuurslid Sander Van der Maelen zegt dat bijkomende kosten steeds meer een trend zijn die we overal in het hoger onderwijs zien. "De aard van de kosten verschilt van oplei-

ding tot opleiding en van instelling tot instelling. Ter remediëring zijn er verschillende denkpijlers. Dat kan bijvoorbeeld richting een maximumfactuur gaan, zoals die nu bestaat in het lager en secundair onderwijs. Een andere mogelijkheid is dat bepaalde materialen door de instelling voorzien worden."

200 euro!
De K.U.Leuven is alvast geen voorstander van het idee van een maximumfactuur. "Dat lijkt me zeer moeilijk in te voeren," zegt Baelmans. "Hoe bepaal je wat er allemaal wel en niet onder moet vallen? Vergeet ook niet dat die extra onkosten een klein deel van de globale studiekost uitmaken. Het lijkt me belangrijker dat het beleid zich blijft focussen op de juiste dingen zoals kotprijzen."

EIGEN SCHULD?

Een venijnig detail in de kwestie is dat de studenten zelf niet vrijuit gaan. Nemen we het eerder gegeven voorbeeld van de prijzige materialen voor maquettes voor studenten Architectuur.

Professor Hilde Heynen, departementsvoorzitter van Architectuur, Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening, zegt dat het de politiek is van het departement met zo goedkoop mogelijke materialen te werken. "Dat doen we in samenwerking met Acco.

Maar we zien dat er steeds meer opbod is bij de studenten om veel tijd en geld in een maquette te steken. "Hoe mooier de maquette, hoe hoger de punten," wordt er geredeneerd."

"Ook bij eindwerken zijn kleurenprints de norm geworden bij de studenten, terwijl zwart-wit voor ons voldoende is. Een ander voorbeeld is dat het merendeel van onze studenten een eigen laptop heeft terwijl de pc's die wij aanbieden steeds minder gebruikt worden. Tegen die dynamiek hebben wij nog geen tegengif gevonden. Wij kunnen studenten niet verbieden tijd en geld in hun opdrachten te steken."

Een student Architectuur bevestigt de tendens: "Het is belangrijk met goed materiaal te werken. De dag voor de deadline wil je niet in de miserie zitten. 60 euro voor drie stiften is veel, maar de goedkopere zijn gewoon prullen."

Sander Van der Maelen van VVS bevestigt dat er een groep studenten is voor wie extra kosten geen probleem zijn. "Daarnaast is er een even grote groep voor wie dat niet zo is, onder andere de beursstudenten. Ondanks de democratisering van het hoger onderwijs, zien we dat de allerzwakste groepen nog steeds niet doorstromen. Het financiële aspect is daar een duidelijke reden voor. Dure opleidingen schrikken nu eenmaal af."

Wie biedt meer?

CHRISTIAAN FRANZ

Katlijn Malfliet: «Ik denk dat we nood hebben aan een leerstoel die gender als dusdanig aankaart, die een soort genderwijsheid verspreidt.»

Genderbeleid aan de K.U.Leuven

Het is geen geheim dat vrouwen sterk ondervetegenwoordigd zijn in topfuncties binnen de bedrijfswereld. Aan de K.U.Leuven is dat niet anders. Maar wat doet de universiteit eraan?

ELS DEHAEN & ELINE VAN ELDERE |

Veto: Is de K.U.Leuven een vrouwonvriendelijke organisatie?

Katlijn Malfliet (decaan Sociale Wetenschappen en voorzitter van de Nederlandstalige Vrouwenraad): «Nee, helemaal niet. Ik denk wel dat er een soort genderblindheid is. Men ziet simpelweg niet dat er een probleem is. Momenteel is het genderbeleid van de K.U.Leuven een onderdeel van het diversiteitsbeleid, dat het beleid rond alloctonen, mensen met een functiebeperking en gender overkoepelt.»

«Ik vraag me af of die groepen niet té divers zijn om één beleid rond te voeren. Gender zou eigenlijk een prioriteit moeten zijn, omdat het zo fundamenteel is. Maar daar zijn we nog lang niet aan toe. En via de klassieke beleidsvormen zullen we er niet komen.»

Veto: Hoe dan wel?

Malfliet: «Ik denk dat we nood hebben aan een leerstoel die gender als dusdanig aankaart, die een soort genderwijsheid verspreidt. Het is een taak van de universiteit dat naar voor te schuiven, maar aangezien onze klassieke universitaire instrumenten niet voldoen, moeten we op zoek gaan naar een externe sponsor, bijvoorbeeld een ngo of een bedrijf dat zijn gendervriendelijkheid wil uitspelen.»

Veto: Heeft u bedrijven op het oog?

Malfliet: «Als er sponsors te vinden zijn voor leerstoelen voor allerlei farmaceutische en medische zaken, zie ik ook de mogelijkheid om met een externe sponsor een leerstoel te krijgen specifiek voor gender. Misschien Dove ofzo, die richten zich op mannen en vrouwen (lacht). Maar bedrijven mogen zich altijd aangesproken voelen!»

HULP

Veto: Behoort het tot de taken van een universiteit om zich bezig te houden met genderbeleid?

Malfliet: «Zeker en vast. Een universiteit is er net om dergelijke problemen te onderzoeken en om het maatschappelijk belang ervan aan te tonen en naar voor te schuiven. De universiteit moet het voortouw nemen, net omdat ze innovatief kan zijn. En niet uit een commerciële visie, maar uit bezorgdheid voor de toekomst van onze maatschappij.»

Veto: Wat kan de universiteit doen?

Malfliet: «Het komt erop aan genoeg medestanders te vinden om het echt tot een issue te maken binnen de universiteit. Onder de jonge ZAP's (Zelfstandig Academisch Personeel, red.) is er wel een tendens merkbaar

“Genderbeleid is niet alleen voor vrouwen”

om gender te integreren in het eigen vakgebied. Ze belichten de genderproblematiek bijvoorbeeld vanuit een sociologische of historische invalshoek.»

«Toch kunnen we nog steeds alle hulp gebruiken, vooral van de studenten. Ik heb het dan over mannen en vrouwen, want genderbeleid is allerm minst iets voor vrouwen alleen.»

Veto: Wat gaat u doen?

Malfliet: «Ik wacht op het momentum om de leerstoel op te richten. Het liefst nog binnen mijn termijn als decaan, wat binnen drie jaar zou zijn. Maar het wordt niet gemakkelijk en als we echt een mentaliteitswijziging willen bereiken, hebben we alle steun nodig die we kunnen krijgen.»

LANGE WEG

Ook Vicerector Studentenbeleid Tine

Baelmans erkent dat er nog een lange weg af te leggen is.

Veto: Welke visie heeft de K.U.Leuven op gender?

Tine Baelmans: «De visie van de K.U.Leuven op genderbeleid is breed, maar de universiteit moet uiteraard rekening houden met nog een aantal andere maatschappelijke factoren en is voor een deel ook financieel afhankelijk van de keuze die de Vlaamse Regering maakt met betrekking tot diversiteit in het onderwijs.»

«De genderproblematiek splitst zich op in enerzijds het aspect van het personeel van de universiteit en anderzijds naar de studenten. De universiteit probeert een breed doelgroepenbeleid te volgen en dat geeft uiteraard aanleiding tot het ontstaan van groeperingen die ook effectief de vinger aan de pols houden over de vooruitgang op het domein. We moeten ons daarbij afvragen wat, waar en wanneer er dan wel precies iets verkeerd loopt.»

Veto: Waar loopt het fout?

Baelmans: «De maatschappij heeft de neiging studenten al voor ze hun studiekeuze maken, te polariseren. “Op die manier kiezen veel jongens of meisjes misschien niet voor wat ze het liefst zouden leren, maar eerder voor iets wat van hen verwacht wordt. Daarom is het nodig dat er onderzoek wordt verricht naar waar precies de drempels liggen.»

Veto: Ziet u ook verbeteringen in de interne organen van de K.U.Leuven?

Baelmans: «Ook daar moet er een verdere cultuurwijziging plaatsvinden. Ik vind het essentieel dat we de rijkdom van ieders eigenheid erkennen. We moeten daarbij vooral ook opletten dat we in onze maatstaven niet onbewust te normerend omgaan vanuit een eenzijdige context. De universiteit moet zich regelmatig beraden over bijvoorbeeld de manier van lesgeven. Nu slagen procentueel gezien meer meisjes dan jongens, misschien ligt dat wel onbewust mede aan de manier waarop de stof gedoceerd wordt of op de manier waarop we met onze studenten omgaan.»

To buddy or not to buddy?

Alweer loopt een academiejaar op zijn laatste benen, en zo ook het buddyproject in de Specifieke Lerarenopleiding (SLO). Is het na al die jaren nog steeds een succesformule? Wij vroegen het de coördinator en een buddy zelf.

JOACHIM BECKERS & ELINE DE BOECK |

Het buddyproject zet studenten in om leerlingen uit de eerste graad van het secundair onderwijs te ondersteunen in hun leren. Sinds het opstarten heeft het project de reputatie gekregen nuttig en leerrijk te zijn, maar vaak ook tijdrovend en frustrerend.

Freddy Mathyssen (coördinator): «De taak van een buddy is de leerling te coachen en zijn studiemotivatie te verhogen. Daarnaast is het een vertrouwensfiguur die werkt aan een positief zelfbeeld en tracht de intrinsieke motivatie te verhogen. Voor veel studenten is dat een zoektocht, maar even goed loopt het vanaf dag één vlot.»

“De buddy’s worden in de scholen als een absolute meerwaarde ervaren”

Veto: Denkt u dat de gemiddelde student genoeg gewaard is om leerproblemen aan te pakken?

Mathyssen: «We hebben natuurlijk niet voor elke jongere een recept klaar, maar buddy’s worden goed ondersteund via vormingsessies over thema’s als Leren leren, Hoe jongeren coachen? Wie zijn die jongeren eigenlijk? en Omgaan met privéinformatie.»

Veto: Voelen genoeg studenten zich geroepen voor het buddieschap?

Mathyssen: «We hadden dit jaar 65 studenten in de diversiteitsstage, en dat aantal neemt elk jaar toe. Ook zijn zo goed als alle richtingen vertegenwoordigd: aardrijkskunde, wiskunde, biologie, talen, geschiedenis, kunstwetenschappen, pedagogie...»

«Diversiteit is overigens ruimer dan enkel het buddyproject. Er zijn ook andere projecten, zoals jongeren leren werken met de computer of helpen in een Open Therapeuticum, een centrum voor kinderen met een niet-aangeboren hersenletsel.»

Veto: Vinden de buddy’s het over het algemeen een positieve ervaring?

Mathyssen: «Er zijn er weinig die afhaken, dit jaar zelfs niemand. Uit de gesprekken die ik heb, blijkt iedereen ook heel enthousiast te zijn. De buddy’s worden in de scholen als een absolute meerwaarde ervaren. Hun inzet, gedrevenheid, positieve benadering en enthousiasme wordt sterk gewaardeerd.»

ROZENGEUR & MANESCHIJN

Een positieve noot dus, maar is het echt overal in buddyland rozengeur en maneschijn? Een studente die graag anoniem wil blijven, getuigt.

Anne: «Ik ben in het project gestapt omdat ik graag met jongeren bezig ben en het mij een uitdaging leek om wat moeilijkere leerlingen te begeleiden. De extra ervaring is leuk en staat ook wel goed op je cv, denk ik.»

Veto: Heeft het je verwachtingen ingelost?

Anne: «Ik had er meer van verwacht. Er zit weinig structuur in de organisatie. Dat losse contact is soms wel goed, maar zorgt er ook voor dat je moet improviseren. Vaak ben je niet voorbereid en moet je van nul beginnen. Er zou een communicatieplatform moeten zijn tussen de buddy, de leerkracht en de leerling.»

Veto: Begeleid je meerdere leerlingen?

Anne: «Ja, maar jammer genoeg te vaak in korte periodes. Bij één leerling ben ik echt ergens geraakt, maar in een paar weken heb je niet altijd de tijd om tot de leerling door te dringen. Leerlingen zitten ook al een hele dag in de les, zodat je daarna moet werken aan de toets van de volgende dag in plaats van aan dingen als leren plannen op lange termijn. Maar de leerlingen kijken wel op naar hun buddy en zo kan je een stimulans zijn om het beter te doen.»

Geïnteresseerd? freddy.mathyssen@arts.kuleuven.be zal het graag horen!

Studentenarbeid

Vier dagen extra

Hoera! Vanaf 2012 mogen studenten per jaar vier dagen meer arbeid verrichten aan een gunstig RSZ-tarief. Bovendien maakt het niet meer uit wanneer je een studentenjob doet: de 50 dagen zijn geldig over het hele jaar, terwijl je vandaag 23 dagen mag werken in de zomervakantie en 23 dagen in de rest van het jaar.

THOMAS CLIQUET & GEERT JANSSEN |

Op voorstel van federaal minister van Werk Joëlle Milquet (cdH) en minister van Sociale Zaken Laurette Onkelinx (PS), besliste het kernkabinet van de regering in lopende zaken om de regeling rond studentenarbeid drastisch te vereenvoudigen. Dat was mogelijk door voorbereidend werk van de regering-Leterme voor die in lopende zaken verzandde.

De woordvoerder van Milquet, Benoit Lannoo, licht toe: "Het bestaande systeem was niet transparant. Er moest vereenvoudigd worden. Een gebrek aan transparantie kan zowel de werknemer als de werkgever helpen als hij iets wil verbergen. Van zodra men in het oude systeem een 24ste dag werkte, werden er achteraf meer RSZ-bijdragen geïnd dan aanvankelijk voorzien was door de werkgever. We hebben lang moeten onderhandelen om werkgevers- en werknemersorganisaties op een lijn te krijgen.

Intussen is dat gelukt." De nieuwe regeling kwam er op vraag van werkgevers die flexibele werkrachten wilden. Unizo en het VBO hebben laten weten dat ze dit een goede regeling vinden.

Meer transparantie dankzij internet

In het nieuwe systeem zal het mogelijk worden dat een student een vaste dag per week kan werken en dus ook een contract kan tekenen voor een volledig jaar. Verder zal efficiënter gecontroleerd kunnen worden hoeveel werkdagen een jobstudent precies over heeft. Dat zal gebeuren via de zogenaamde multi-Dimona-aangifte op het internet.

De werkgever houdt daar bij hoeveel dagen een student voor hem heeft gewerkt. Het aantal resterende dagen zal toegankelijk zijn voor student en werkgever. Dat is vooral van belang bij studenten die verschillende jobs combineren.

JOBDIENST

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) verklaart zich vrij tevreden met de nieuwe regeling. Bestuurslid Sander Van der Maelen: "De verhoging van het aantal dagen en de organisatorische vereenvoudiging zaten er aan te komen. Het huidige compromis ligt in de lijn van het VVS-standpunt dat een student op de eerste plaats student is en dus niet zo veel mogelijk moet werken."

Een minder positief geluid hoorden we bij de jobdienst van de K.U.Leuven. Teamcoördinator Brigitta De Baets vermoedt dat de maatregel discriminerend zal werken: "Als een student één dag per week werkt tijdens het academiejaar, heeft hij voor de zomer begint al een groot deel van zijn 50 dagen opgebruikt. Een werkgever zal dan minder geneigd zijn om hem aan te nemen, maar liever iemand kiezen die nog al zijn 50 dagen ter beschikking heeft."

SIMON ENGLEBERT

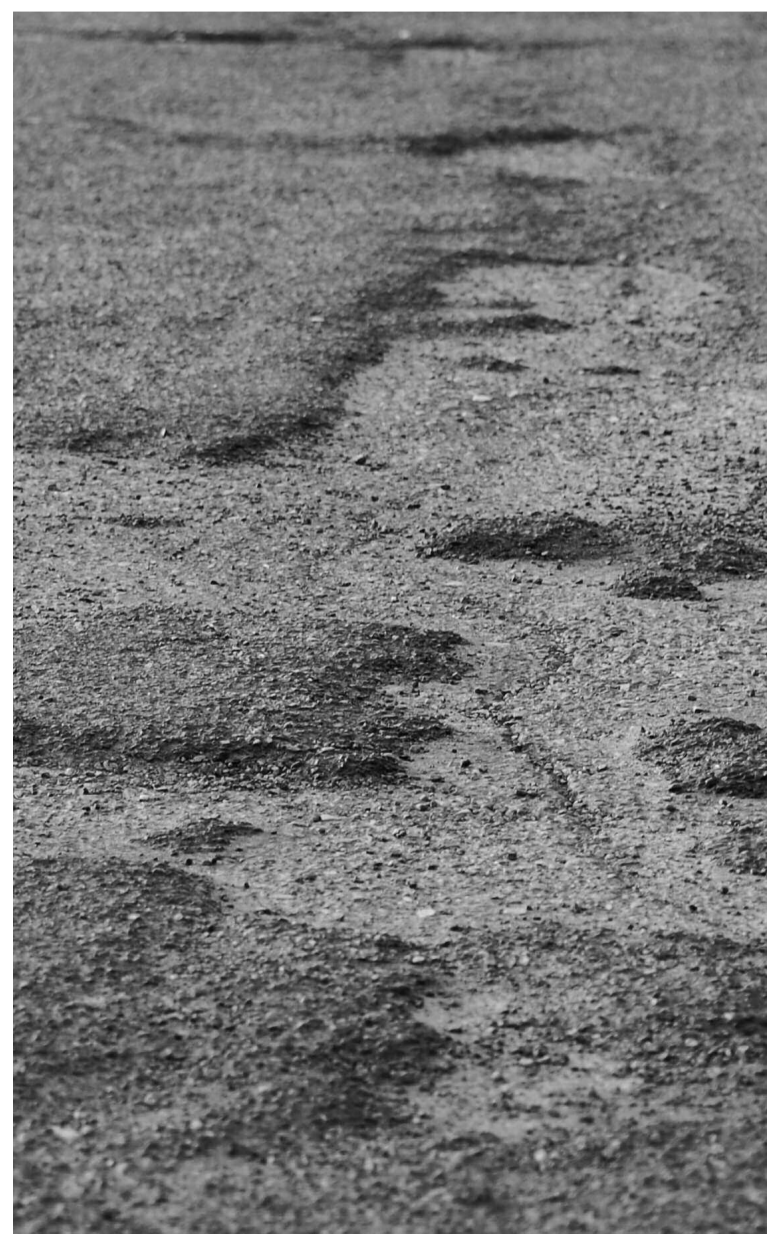
Verder vreest De Baets dat werkstudenten, die meer dan vijftig dagen per jaar werken, bijvoorbeeld om hun studies te betalen, meer concurrentie zullen ondervinden van de jobstudenten. Lannoo reageert: "De minister van Werk is bij deze regeling uitgegaan van studenten die hun tijd voornamelijk nodig hebben om te studeren." Werkstudenten

vallen daar dus niet onder.

Tot slot is De Baets geen voorstander van de internettellet. Ze erkent wel dat het beter zal zijn dan het huidige systeem, waarbij de jobstudent eigenlijk een verklaring op eër aflegt dat hij niet meer dan 46 dagen zal werken.

In 2013 zal het 50 dagensysteem een eerste maal geëvalueerd worden.

Test the city | Snoepreisje met inhoud

Persoonlijk kennen wij geen vijf mensen die een positief licht kunnen laten schijnen op het openbaar vervoer in ons geliefde vaderland. How come? Waar loopt het allemaal mis? Een rechtgeaarde wereldburger trekt ter beantwoording van zulke existentiële vragen al eens graag de wijde wereld in om te zien hoe het er op een ander aan toe gaat. Welaan dan mobiliteitsfanaten, u hebt de bal die Test The City u toespeelt slechts binnen te koppelen!

CEDRIC HAUBEN |

De lasten van morgen zullen mede gedragen moeten worden door de studenten van vandaag. Al te weinig beleidsvoerders spelen daar op in door te rade te gaan bij jongeren. Tot de zeldzame categorie die het tegendeel bewijst, behoort Euro-parlements lid Saïd El Khadraoui (sp.a). Zijn nieuwste studentikoze folietje heet Test The City, een concept dat op Europese schaal mogelijkheden op het gebied van mobiliteit in kaart moet brengen. Voor tekst en uitleg gingen wij te rade bij de bezieler van het project zelve.

OP ONDERZOEK

Test The City is een origineel project dat twee jaar geleden voor het eerst op poten werd gezet. "Vier studentenduo's uit de grootste Vlaamse universiteitssteden (Antwerpen, Leuven, Hasselt en Gent) zullen naar andere plaatsen in Europa gestuurd worden om daar mobiliteitsmogelijkheden te onderzoeken," aldus El Khadraoui. "Aan wie zich kandidaat stelt bieden wij de kans om in Krakau, München, Valencia of Kopenhagen poolshoogte te gaan nemen van de uitdagingen waar we

voor staan. Daarnaast komt er ook een duo uit Praag de situatie in Leuven analyseren." Een niet onbelangrijk detail: de expeditie wordt gefinancierd, u zult er zelf uw broek in het geheel niet aan scheuren.

"Een snoepreisje met inhoud," horen wij u denken. En inderdaad,

"Tegen 2050 rijden we ons letterlijk vast"

aan inhoud geen gebrek. "De studenten zullen aan de hand van allerlei opdrachten uitzoeken wat de vervoersmogelijkheden ter plaatse zijn, hoe die zich verhouden tot wat we hier kennen en zo een vergelijkende studie maken," zegt El Khadraoui.

Mobiliteit heeft erg veel facetten. Van comfortabel openbaar vervoer tot iPhone-applicaties om de toegang te vergemakkelijken. Het doel is om op andere plaatsen te gaan kijken hoe men de problematiek daar aanpakt en er uit te leren.

In plaats van telkens zelf het warm water uit te vinden is het verstandiger om kennis en ideeën te delen."

TRANSPORT 2050

De aanleiding voor dit hele gebeuren is de chronische heisa die bestaat rond de doemvoorspellingen inzake vervoersmogelijkheden in de toekomst. Die werden nog eens treffend samengevat in het "Witboek Transport 2050" dat de Europese Commissie onlangs publiceerde. "Dat verslag stelt dat als we niets doen aan de huidige pijnpunten in ons mobiliteitssysteem, we ons tegen 2050 letterlijk zullen vastrijden. Het aandeel van personenvervoer zou tegen dan nog met 50% stijgen en goederenvervoer zelfs met 80%," aldus het Euro-parlements lid.

Dat is uiteraard onhoudbaar, gezien alle problemen die zo'n toename met zich mee zou brengen. "Denken we bijvoorbeeld alleen al aan luchtvervuiling en overlast. De voornaamste doelstelling in het Witboek is om in de nabije toekomst meer transport te organiseren met minder koolstofdioxide-uitstoot." Rest ons alleen nog de vraag hoe we dat bereiken. "Graag zou ik daarop eens een antwoord krijgen van studenten die het ter plaatse ontdekken, in plaats van het steeds te moeten lezen in saaie verslagen," besluit El Khadraoui.

U voelt zich geroepen? Begeef u dan voor negen mei naar de website van het project en post er een filmpje om uzelf aan te prijzen.

www.test-the-city.eu

Philippe Van Parijs | “De dictatuur van de democratie”

Philippe Van Parijs is een internationaal gerenommeerd politiek filosoof. Het grote publiek kent hem door zijn lidmaatschap van de Paviagroep: een denktank die pleit voor een federale kieskring in België. In zijn boek “Real Freedom For All” verdedigt hij de legitimiteit van een onvoorwaardelijk basisinkomen.

JELLE DEHAEN & LAURENS CERULUS |

Veto: U wil een samenleving die rechtvaardig is. Waarom niet vrij of gelukkig?

Philippe Van Parijs: «Een rechtvaardige maatschappij moet mensen niet gelukkig maken maar hun wel een faire mogelijkheid bieden om gelukkig te worden. Het is de taak

van de instellingen van een maatschappij om mogelijkheden op een rechtvaardige wijze te verdelen. De individuele leden van de maatschappij zullen vervolgens zelf hun geluk moeten verwezenlijken.»

«Volgens sommigen moet onze maatschappij zo democratisch mogelijk zijn. Ik ben het daar niet mee eens. Wanneer demo-

cratie en rechtvaardigheid botsen, kies ik voor rechtvaardigheid. Een voorbeeld is intergenerationele rechtvaardigheid. Het electoraat wordt steeds ouder en is voor een groot deel zelfzuchtig, wat ertoe kan leiden dat jongere of nog niet geboren generaties benadeeld worden. Het democratische systeem mag geen dictatuur van de huidige generatie bewerkstelligen. Willen we massale onrechtvaardigheid verhelpen tegenover toekomstige generaties, dan moeten de “democratische” rechten van de huidige generatie beperkt worden.»

PATERNALISME

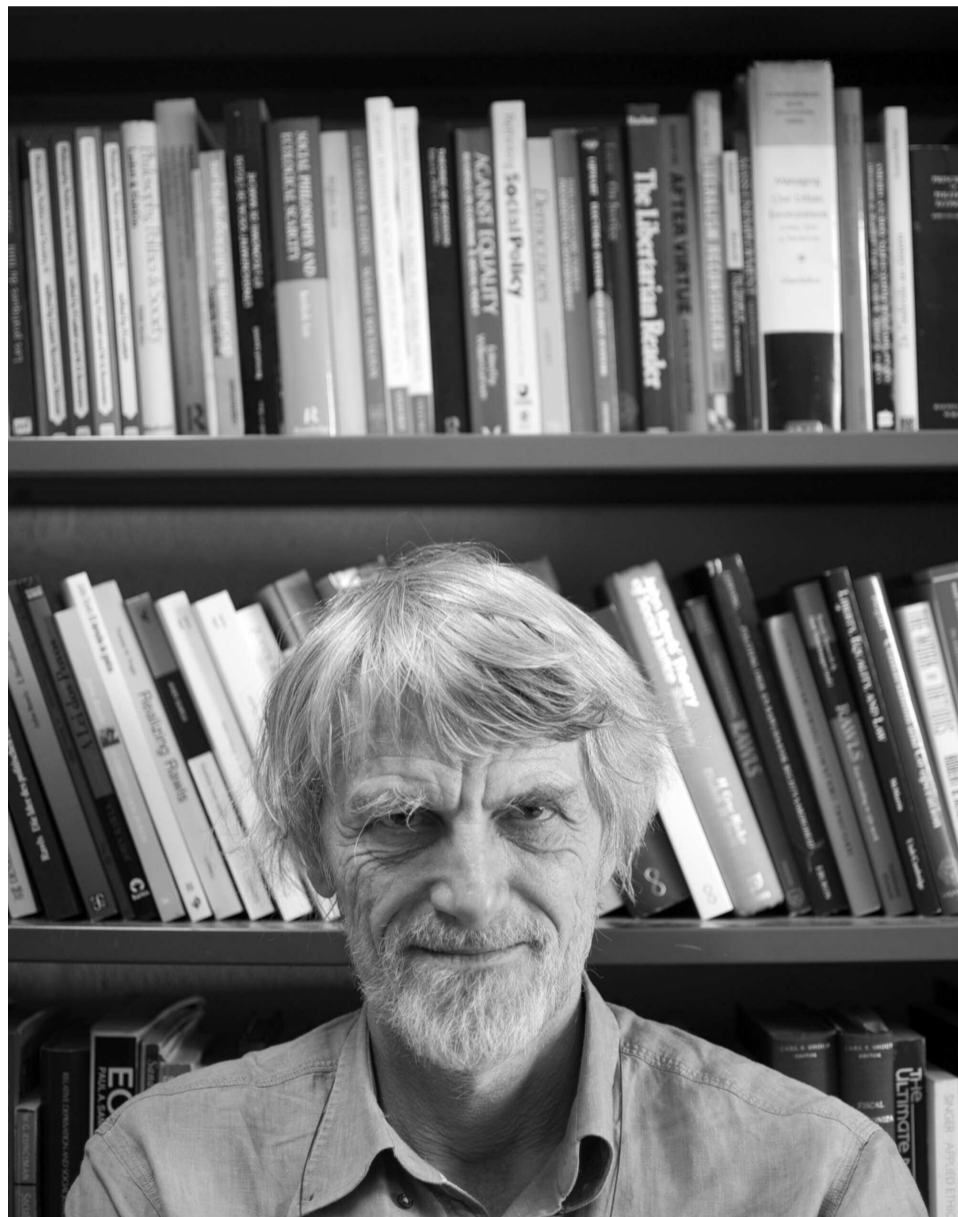
Veto: Men verwijt u soms dat uw opvattingen nogal paternalistisch zijn.

Van Parijs: «Mijn opvatting van rechtvaardigheid is liberaal in de zin dat aan niemand door de maatschappij opgelegd mag worden wat een goed leven is. Maar dat belet mij uiteraard niet te pleiten voor mijn opvatting van de rechtvaardige maatschappij. Als politiek filosoof is het niet enkel mijn recht, maar ook mijn plicht te zeggen hoe een samenleving geordend moet worden.»

Veto: Hebt u het gevoel dat die plicht onvoldoende wordt opgenomen door academici?

Van Parijs: «Meer dan ooit moeten academici hun nek uitsteken. Sommigen beweren dat academici bescheiden moeten zijn en zich tot hun piepkleine expertise moeten beperken.

“Surfers verdienen een basisinkomen”

ANDREW SNOWBALL

“Rechtvaardigheid boven democratie”

Enkel als Yves Leterme iets wil weten over pakweg de interpretatie van Plato bij Hegel, mag hij bij ons aankloppen.»

«Maar op basis van onze specialisatie en ons kritisch vermogen, moeten we ook risico's nemen. We moeten ons niet enkel uitspreken over wat is maar ook over wat zou kunnen zijn. Op voorwaarde natuurlijk dat er daarover controle bestaat en dat we dat op een verantwoorde wijze doen. In een wereld die steeds complexer wordt, kunnen politici of journalisten steeds minder weten. Daarom is het nog belangrijker dat academici zich uitspreken. Zeker in een klein land als het onze, waar er minder specialisten aanwezig zijn dan in een groot land.»

LINKS

Veto: U wordt tot de linkerkant van het politieke spectrum gerekend. Hebt u het gevoel dat links als stroming in de verdrukking is?

Van Parijs: «In de filosofische zin ben ik

links-liberaal. Maar men zou kunnen stellen dat bijna alle politieke partijen links-liberaal zijn geworden: ze beweren zowel voor solidariteit als voor tolerantie te zijn. Zelfs CD&V en cdH zijn voor het homohuwelijk en ook Open Vld en N-VA zijn voorstanders van de welvaartsstaat. Wanneer sommige politici pleiten voor de verlaging van de belastingen, beargumenteren ze dat door te zeggen dat hoge belastingen op termijn slecht zijn voor de zwakkeren.»

BASISLOON

Veto: Waarom verdedigt u een basisinkomen voor iedereen?

Van Parijs: «Ik ben daartoe gekomen via een dialoog met John Rawls (beschouwd als belangrijkste politieke filosoof van de twintigste eeuw, red.). Ik leerde hem kennen op een congres waar wij de enige twee deelnemers waren die vroeg opstonden. We ontbeten samen en hadden de tijd om over zijn theorieën te praten.»

«Rawls geloofde dat we de situatie van de slechtsten zo goed mogelijk moeten maken — het maximinprincipe. Ons meningsverschil spitste zich toe op de vraag of de samenleving moest betalen voor iemand die een hele dag wil surfen. Rawls vond van niet. Dat was een ontgoocheling voor mij.»

«Ik ga er namelijk van uit dat mensen hun hele leven lang geschenken krijgen. Van

de natuur, door technologische vooruitgang, kapitaalsaccumulatie in de samenleving en vooral via hun job. Welke geschenken we krijgen, wordt voor een groot deel bepaald door geluk. Heb je talent meegekregen? Deed je op het juiste moment een sollicitatie? Of kende je toevallig iemand in een bedrijf die je kon helpen?»

«Als onze economie een machine is die geschenken verdeelt, dan vergt de rechtvaardigheid dat het kleinste geschenk zo groot mogelijk gemaakt wordt. Ook wie niet werkt, heeft daar recht op. Wie wel werkt, krijgt immers ook geschenken. Werkgevers betalen werknemers meer dan de markt hun oplegt, omdat ze werknemers incentives geven. Dat zijn allemaal geschenken die werknemers bovenop hun basisinkomen zullen blijven krijgen. Dat basisinkomen moet niet enkel in geld uitgekeerd worden. Het moet ook deels via gratis onderwijs of gezondheidszorg gaan.»

Frank Van Dun | “Complexiteit is probleem maatschappij”

Professor Frank Van Dun is een autoriteit in het Libertarische denken. We interviewden Van Dun over de rol van de staat en de vrijheid.

BRAM VAASSEN |

Veto: Een uitgangspunt van het libertarische beginsel is het “harm principle” van Mill. Dat houdt in dat iedereen mag doen wat hij wil zolang hij niemand anders schaadt. Is dat een werkbaar principe?

Frank Van Dun: «De gebruikelijke kritiek is dat het harm principle nogal vaag is, want het zou geen aandacht hebben voor morele of psychologische schade. Dus is het harm principle te vaag om als richtlijn te dienen voor de beoordeling van rechtswaardigheden. Libertariërs gaan uit van heel objectieve criteria en het meest objectieve criterium is de fysieke schade en dus geen psychologische, intellectuele of ideologische krenking. Dat is het punt waarop van Libertarische kant nogal gehamerd wordt. Natuurlijk wordt de toepassing ervan toch weer gecom-

pliceerd, in die zin dat men bijvoorbeeld iemand zonder fysiek te beschadigen toch wel in zijn natuurlijke rechtspositie kan bedreigen of zelfs aanvallen.»

«Het klassiek voorbeeld is dat van de omsingeling; een boer heeft zijn stuk grond en iemand koopt de omliggende gronden. Hij raakt niet aan de grond van de boer, maar wanneer hij alles in handen heeft sluit hij de doorgang af voor die boer. Dat is een serieuze vrijheidsbeperking, ook al is er geen rechtstreekse schade toegebracht. Men heeft immers niet geraakt aan zijn persoon of eigendom. Maar vrijheid is een natuurlijk recht, dus is er een correctie nodig. Het criterium is niet materiële schade, maar vrijheidsbeperking. Dat is dan in feite de grondslag voor de Libertarische theorie: men zoekt eerst naar beginselen en dan naar strategieën om dat vrijheidsrecht zo

goed mogelijk te vrijwaren in de concrete omstandigheden van het leven.»

COMPLEX

Veto: Is de maatschappij aan te passen aan de samenleving? Is de samenleving daar ondertussen niet te groot en te divers voor?

Van Dun: «Dé samenleving is per definitie groot. Het criterium om deel uit te maken van de samenleving is dat men zich met respect gedraagt ten opzichte van de andere mensen. Daar is niet zoveel voor nodig. Wanneer je bijvoorbeeld op reis gaat naar het buitenland, hoef je heel weinig te weten van de maatschappelijke organisatie daar om als persoon met de mensen daar om te gaan.»

«De samenleving is niet complex omdat het zich op het persoonlijke vlak afspeelt. De samenleving heeft geen megastructuren. Dat zijn precies de uitvindingen van de maatschappij. Maatschappijen zijn heel complexe, grote hiërarchische structuren. Het belangrijkste voorbeeld

daarvan zijn de staten, maar je hebt ook corporations. Complexiteit is geen probleem van de samenleving, maar van de maatschappij.»

«Er is echter niet enkel het niveau van het persoonlijke of die grote structuren. Er zijn ook spontane ordes. De traditionele naam daarvoor is de gemeenschap. Denk niet

bepaalde interesse die gemeenschappen vormen. De praktische problemen met de gemeenschappelijkheden worden meestal opgelost doordat men tradities en gewoonten en zeden ontwikkelt om conflicten te vermijden. Het idee dat individuen moeten begeleid worden door de maatschappij in hun beslissingen is

“Men denkt dat mensen enkel privaat belang nastreven.”

aan de Vlaamse of de Europese gemeenschap, want dat zijn maatschappelijke organisaties. Maar bijvoorbeeld de lokale gemeenschap in een bepaalde wijk. Daar kan men bepaalde omgangsvormen hebben en gelden bepaalde tradities. Soms kan de taal het bindmiddel zijn of soms is het geloof dat.»

«Het zijn altijd mensen met een

gemakkelijk te genereren vanuit een model waarin men veronderstelt dat er iets gemeenschappelijks is, maar dat de mensen die daar rond zitten niets gemeenschappelijk hebben. Men denkt dat die mensen alleen maar hun eigen privaat belang nastreven zonder aandacht voor hun omgeving. Maar in de praktijk wordt dat vanzelf opgelost.»

“De lege retoriek van Barack Obama”

In 2008 werden de presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten omschreven als “The Youth Race”. Jonge kiezers kwamen in grote getale naar de stembus en stemden overwegend voor Obama. Wij spraken met een republikeinse student over de rol van studenten in de verkiezingen van 2012.

JELLE DEHAEN |

De Amerikaanse presidentsverkiezingen komen stilaan op gang. Binnenkort vindt het eerste debat in de republikeinse voorverkiezingen plaats.

De stem van jongere kiezers kan belangrijk zijn, maar is dat zelden onmiddellijk. Hoewel jongeren massaal voor Obama stemden, waren zij geen onontbeerlijk segment van zijn kiezerspubliek. In

vatie-ve overwinnings tegenwoordig bracht.

De huidige jonge generatie is aanzienlijk progressiever dan haar voorgangers, maar er is een lichte verschuiving merkbaar. In 2008 stemden slechts 35 procent van de kiezers onder de 29 jaar voor de republikeinen, terwijl dat in 2010 opliep tot 40 procent. Maar dat is, gezien de grote overwinning van de republikeinen, nog steeds een opvallend cijfer. Opmerkelijk is dat jongeren die studeren tweemaal zo vaak gaan stemmen als hun niet-studerende leeftijdsgenoten.

ONVERANTWOORD

Michael Knowles studeert aan Yale en is lid van Students For Daniels. Mitch Daniels is de republikeinse gouverneur van Indiana die overweegt zich kandidaat te stellen voor de presidentsverkiezingen. Students For Daniels wil het electoraat warm maken voor de conservatieve gouverneur.

Veto: *Dragen studenten een bijzondere verantwoordelijkheid in het electorale proces?*

Michael Knowles: «Ja, jonge kiezers voorzien vaak de mankracht om wervingscampagnes op te zetten en de boodschap van een kandidaat te verspreiden. De komende verkiezingen zijn bijzonder belang-

rijk voor studenten aangezien de Verenigde Staten op een cruciaal punt staan. De onverantwoordelijke fiscale politiek van president Obama heeft de staatsschuld van Amerika tot veertien biljoen dollar doen oplopen. Door zijn programma dreigt dat binnen tien jaar op te lopen tot 26 biljoen. Onze generatie zal gedwongen worden al die schulden in te lossen. Er is slechts één kandidaat die zich bereid heeft getoond het probleem aan te pakken en dat is Mitch Daniels.»

Veto: *Obama werd in 2008 sterk gesteund door studenten. Heb je het gevoel dat dat verandert?*

Michael: «Ik denk dat jonge kiezers gedesillustioneerd zijn door Obama's lege retoriek en beloftes.

Zijn politiek kan enkel omschreven worden als intergenerationele diefstal en ik denk dat veel jongeren daardoor van kamp zullen veranderen.»

Veto: *Het clichébeeld is dat de elite die aan de Ivy League studeert sterk democratisch georiënteerd is, terwijl het zuiden en het binnenland anti-intellectualistisch en republikeins zijn.*

Michael: «Dat beeld is amusant, maar onjuist. Het is zeker zo dat de Ivy League eerder liberal was, maar dat verandert. Zo zijn er Students For Danielsafdelingen aan topuniversiteiten als Yale, Harvard, Princeton of MIT opgericht. Bovendien zijn enkele van de meest invloedrijke professoren aan Yale kunnen niet bepaald links genoemd worden. Naar mijn mening heeft de moeilijke economische situatie ertoe geleid dat veel studenten hun kritiekloze steun aan de democraten heroverwegen.»

HOOP

Veto: *Mitch Daniels is een eerder gematigde republikein. Zijn jullie ideologisch verklonken aan het conservatisme of is dit een eerder pragmatische keuze?*

Michael: «Zoals gouverneur Daniels het zelf zegt: de volgende verkiezingen gaan niet over ideologie, maar over wiskunde. De Verenigde Staten moeten een andere koers varen als we economisch levenskrachtig willen blijven. Als er over twee jaar andere kandidaten zijn die in staat zijn die kwestie aan te pakken, zullen we zeker overwegen hen te steunen. Momenteel lijkt Daniels echter de enige hoop voor onze generatie.»

Veto: *Hoe willen jullie dat verwezenlijken? Hoe werkt Students For Daniels?*

Michael: «Wij zijn een geregistreerd political action committee, actief in 57 universiteiten. Tot nu toe hebben we ons vooral gericht op fondsenwerving en het vergroten van Daniels' naambekendheid door televisiespotjes uit te zenden in de staten waar de eerste voorverkiezingen plaatsvonden. We hebben ook getracht

Jonge kiezers zijn gedesillustioneerd

2004 stemde de meerderheid van de jongeren voor Kerry, maar de overwinning bezorgde het hem niet. Toch zijn jongeren vooral op lange termijn belangrijk. In 1984 stemde 60 procent voor Ronald Reagan. Zij vormden de harde kern van het electoraat dat in de jaren '90 en in 2000 en 2004 de conser-

“De Verenigde Staten staan op een cruciaal punt”

infrastructuur op te bouwen die hem zal helpen wanneer hij, hopelijk, besluit in de race te stappen.»

LAT | Vind je vriendje in Pangaea

In de reeks *Living Apart Together treedt de internationale studentengemeenschap van Leuven uit de schaduw. Het startschot wordt gegeven in Pangaea, de gemeenschappelijke living van de internationale student. Tapper Filip Smets legt ons uit waarom we vanaf nu daar ons koffietje zullen drinken.*

ELINE DE BOECK |

Filip Smets: «Pangaea is het intercultureel ontmoetingscentrum van de K.U. Leuven, een plek om internationale en Vlaamse studenten samen te brengen. Maar het organiseert ook activiteiten. Een paar weken geleden hadden we hier een African

Night met een Afrikaanse modeshow, Afrikaans eten en achteraf een Afrikaanse fuif.»

«Dan heb je ook nog privé mensen die de bar afhuren.

Daardoor is hier elke week wel

één of ander feestje. Tot slot organiseren we ook taalclassen, kooklessen en reizen. Zo gingen we vorige week nog naar Praag.»

«Het is belang-

rijk dat de Belgische studenten weten dat ze welkom zijn bij Pangaea. Je kan lid worden voor maar 4 euro. Dan krijg je een koffietas en kun je een heel jaar

4 euro voor een jaar gratis koffie

gratis thee en koffie drinken. Zo proberen we de verschillende studentengemeenschappen dichter bij elkaar te brengen.»

TWEE VROUWEN

Veto: *Slagen jullie daarin?*

Filip: «De Belgische studenten die hier komen, zijn meestal van de campus Sociale Wetenschappen. Zij komen hier hun broodje opeten en blijven daarom wat gescheiden van de internationale studenten. Natuurlijk zijn er wel sommigen die komen om nieuwe vrienden

te maken. Toch blijft het overgrote deel van onze bezoekers internationale studenten.»

«Het probleem is dat de Belgische studenten Pangaea niet goed kennen. Ze komen aan in Leuven met hun vrienden uit het middelbaar. Maar de internationale studenten zijn hier vaak alleen en gaan daardoor actiever op zoek naar andere studenten.»

Veto: *Wie zijn de mensen achter Pangaea?*

Filip: «Er zijn twee vrouwen die hier permanent werken. Daarnaast zijn er een aantal jobstudenten die achter de bar staan. De studenten die 's avonds werken, worden betaald. De andere werken vrijwillig. Als je een aantal uren werkt, krijg je een T-shirt van Pangaea.»

«Ik vind het zelf echt leuk om achter de bar te werken. Zeker als het rustig is. Dan kun je vanachter de bar uitkomen en iets drinken met je vrienden. Er heerst altijd een gezellige sfeer. Je ziet ook vaak dezelfde gezichten. Na een tijd, ken je iedereen.»

KORT INTERNATIONAAL

AMERIKAANSE STUDENTEN MET SCHULDENLAST

Vorige week maandag werden de Pulitzerprijzen uitgereikt. Dat zijn de meest prestigieuze bekroningen voor journalistiek werk — de Oscars van de journalistiek, *quoi*. In de felbegeerde categorie Public Service werd het werk genomineerd van drie Bloombergjournalisten voor hun onderzoek naar schuldenlast bij studenten. Vooral zogenaamde *for-profit colleges*, op winstbejag gerichte onderwijsinstellingen, zorgen voor problemen.

Meer en meer studenten worden bedolven onder een groeiende schuldenlast, stellen de auteurs. Bachelorstudenten aan de *for-profit colleges* zitten gemiddeld 31.190 dollar (zo'n 21.440 euro) in schulden. Dat is meer dan vier keer zoveel als aan publieke instellingen.

Oplopende schulden kunnen de student vervolgens confronteren met het weerhouden van sociale zekerheid of zelfs van lonen. Daarbij genieten de gediplomeerden vandaag weinig zekerheid op de arbeidsmarkt, waardoor de lening zich verder opstapelt. (lc)

Ons kiessysteem is beter dan hun kiessysteem!

In Leuven zijn studentenvereniging en -vertegenwoordiging aan elkaar gelinkt. Leden van een presidium treden ook op namens de studenten in de verschillende geledingen van de universiteit en van studentenkoepel LOKO. Die koppeling bestaat niet in alle Belgische studentensteden.

LAURENS CERULUS, GEERT JANSSEN & FRANK PIETERMAAT |

Van uw stem voor kiesploeg X of Y hangt dus meer af dan enkel uw toekomstige fuien en cursusdienstnoden. In andere studentensteden staan kringen en studentenvertegenwoordigers verder of zelfs helemaal los van elkaar. Beter, slechter of gewoon anders? Een uitgebreide Waalse pijl en een beknopte Ronde van Vlaanderen. Woestijnvis kan ons elk moment opkopen!

LOUVAIN-LA-NEUVE

Aan de Université Catholique de Louvain, Leuven ex-partner ten zuiden van de taalgrens, verdedigen zo'n 70 studenten in het AGL de rechten van de student. Dit *Assemblée Générale des étudiants de Louvain* wordt jaarlijks rechtstreeks verkozen, los van de weelde aan studentenverenigingen in de studentenstad.

"Zo'n dertig procent van de studenten gaat stemmen bij de verkiezingen," licht algemeen secretaris Thomas Moreau toe. "Dat kan elektronisch of op papier. Het AGL bezit daardoor behoorlijk wat legitimiteit: door de rechtstreekse verkiezing is er een sterke "band". Om een voorbeeld te

noemen: de huidige voorzitter behaalde vorig jaar met zijn lijst meer stemmen onder de studenten dan de rector van de UCL onder de hele academische gemeenschap.

"De rechtstreekse verkiezingen bepalen ook dat we de studenten goed moeten informeren. De vertegenwoordigers moeten terugkoppelen naar hun kiezerspubliek. Dat proberen we te doen via de nieuwsbrief (*die onder alle UCL-studenten verspreid wordt, red.*), de site, het studentenblad of onze Facebookpagina," aldus Thomas.

"De lijsten weten zich echter niet altijd goed te onderscheiden in hun programma's," voegt de algemeen secretaris daar aan toe. "Vaak worden de lijsten gevormd op meningsverschillen rond de rol van animatie of de relatie met de Fédération des Etudiants Francophones (*de Franstalige tegenhanger van de Vereniging van Vlaamse Studenten, red.*). Maar zulke subtiele verschillen duidelijk communiceren bij verkiezingen is niet evident."

Tot slot werkt het AGL samen met de studentenverenigingen via allerlei raden. "De Kot-à-Projets, de regionale kringen en de faculteitskringen worden bijvoorbeeld betrokken als het om animatie gaat," verduidelijkt Thomas. "Geregeld wordt een student

uit die verenigingen ook wel eens verkozen voor een AGL-mandaat, gezien hun bekendheid bij het eigen publiek. Maar formeel blijven beide werelden wel gescheiden."

ANTWERPEN

In 't Stad is de band tussen de studentenraad en de kringen eerder beperkt op informele contacten na. Ook daar zit er een vertegenwoordiger van de kringen in de algemene vergadering (AV) van de studentenraad. Die bestaat verder uit vertegenwoordigers van de faculteiten, de onderwijsraad en de sociale raad. Ten slotte zijn er vijf studenten die over de hele universiteit vrij gekozen worden.

Een Waalse pijl & een Ronde van Vlaanderen

BRUSSEL

Ook aan de Vrije Universiteit Brussel zijn verkiezingen voor de kringen en de studentenraad gescheiden. Wel zit er een vertegenwoordiger van BSG, de koepel van de kringen, (de volledige naam Brussels StudentenGenootschap — Geen Taal Geen Vrijheid gebruikt niemand nog) in de studentenraad. Toch is er een vrij grote verbondenheid tussen de twee. Ongeveer 35% van de studentenraad is ook actief in het kringleven.

GENT

In de Arteveldestad stemmen studenten rechtstreeks op hun vertegenwoordigers. In de Gentse Studentenraad hebben twintig personen stemrecht.

Elf faculteiten — en dus niet hun kringen — sturen elk een vertegenwoordiger. Daarnaast zijn er vier rechtstreeks verkozen studenten in de sociale raad, vier studentenvertegenwoordigers uit de Raad van Bestuur, die ook rechtstreeks verkozen zijn en een laatste student uit de onderwijsraad die stemrecht hebben.

De relatie met de kringen varieert bij onze Gentse vrienden zeer sterk. Sommige kringen zijn nauwer met de facultaire ver-

tegenwoordiging betrokken dan anderen. Betrokkenheid is er vooral op het gebied van organisatie van activiteiten. Contacten beperken zich vaak tot de informele kant. Kringen hebben geen inspraak in de Gentse StudentenRaad.

Dat is een bewuste beslissing. "Het kan zijn voordelen en nadelen hebben," vertelt de verantwoordelijke voor het externe beleid, An-Sofie Alderweireldt. "Toch zijn we onlangs een kijkje komen nemen op de LOKO-AV en ben ik er niet van overtuigd dat die werking de meest optimale is. Binnen GSR zijn we momenteel bezig met een aantal hervormingen, waarbij we zullen proberen om de studentenverenigingen meer te betrekken bij de vertegenwoordiging. Over de precieze structuur neemt onze Algemene Vergadering deze week een beslissing."

SOPHIE VERREYKEN

WEG MET HET STEMPOTLOOD

In de Belgische politiek was het al langer een feit, nu doet het ook meer en meer zijn intrede onder de Leuvense kringen wanneer die hun nieuwe presidia verkiezen: elektronisch stemmen. Waar je vroeger nog de boer op moest, is er bij sommige kringen de mogelijkheid om je stem online uit te brengen via verkiezingen.loko.be.

De toepassing is gerelateerd aan andere K.U.Leuven-webtoepassingen, wat toelaat makkelijk en overzichtelijk bij te houden wie al zijn stem uitbracht. Politika, een van de weinige kringen die zijn kiesweek al achter de rug heeft, zag door dit element haar participatiegraad stijgen van 20 naar 30 %. Een evolutie die dus zeker en vast toe te juichen is. Duidelijk hét bewijs dat de huidige student een millenniumstudent is?

KORT STUDENT

TRISSEN

Hupla. Er is een nieuwe plaats op het wereldwijde web waar u als student uw week van feesten en plezier van tevoren kunt plannen. Trissen.be is in de eerste plaats een nogal fors uitgevallen uitgaanskalender, maar biedt je ook kaarten en overzichten van de leukste uitgaansplekjes. Trissen is niet alleen interessant voor de feestbeesten onder ons, maar geeft aan de nerdjes ook een overzicht van alle aula's, winkels en — godbetert — Almamaaltijden. Er is nu al een hoop aan trivia te vinden en de site belooft in de nabije toekomst nog uitbreidingen. Zien wat daar van komt.
www.trissen.be

KLEINE BROERTJES

Groot, groter, grootst. De Leuvense kringen houden wel van wat grootpraterij. Toch verdienen de kleinere kringen in Leuven ook hun deel van de aandacht. Zo organiseert Thiasos — het onderdeel van Letteren dat belast is met de Griekse cultuur — samen met zijn collega's uit Antwerpen en Gent van elf tot dertien mei de Dionysia, wat volgens hen "een modern antiek theaterfestival" is. Als u nog eens zin heeft in een ouderwetse Griekse tragedie, waar op het einde niemand het overleeft, dan bent u bij hen ongetwijfeld aan het juiste adres.

FIFA

Als kleine jongen speelden wij FIFA-toernooitjes met de hulp van onze trouwe PlayStation. We speelden altijd met het beste team, kochten ondertussen nog eens de beste spelers en schreven onze overwinning toe aan "absolute kunde". Al die herinneringen komen nu terug door de organisatie van het Interfacultair FIFA-toernooi door Politika. Elke faculteit vaardigt een duo af. Die duo's treden dan in competitie met elkaar. Klaar. De selecties zijn al even aan de gang, maar niets houdt u tegen om te komen kijken naar uren absoluut topvoetbal.

4 mei, 19.30 uur, Aula Max Weber

KIEZEN

Als u met het mooie weer zich wil kunnen vertonen in bloot bovenlijf of bikini, is wat fysieke arbeid misschien geen slecht idee? De volgende weken gaat de K.U.Leuven samen met LOKO Sport dan ook in overdrive wat betreft sportevenementen. Op vier mei organiseren de K.U.Leuven en haar Louvain-la-Neuvese tegenhanger UCL samen de Bike & Run waarbij een duo de afstand van Leuven naar Louvain-la-Neuve, die zo'n 32 kilometer bedraagt, loopt en

fietst. Eén persoon al lopend, één al fietsend. Voor de absolute helden is er verder ook de mogelijkheid om de hele afstand alleen te lopen.

Een week later kunt u van die hel afkoelen op het Afsluitend Studententoernooi, het orgelpunt van de door LOKO Sport georganiseerde Wednesday Sports Fever. Rugby, beachvolley en hockey zijn de sporten van dienst. Achteraf is er zelfs een beloning in de vorm van een barbecue. Inschrijven is een must, liefst online op de site van LOKO.

PH |

Reality Gaming | Op schattenjacht!

Drie steden, 1.500 deelnemers, 12.000 tags. Dat zijn de drie ingrediënten voor het grootste reallifegame ooit. Urban Crafts organiseert tussen 25 april en 9 mei in Leuven, Gent en Antwerpen Reality Gaming.

JORIS HIMPENS & FRANK
PIETERMAAT |

PlayStation, Nintendo DS, Xbox, noem maar op. Dat is allemaal niets voor ons. Wanneer wij kunnen, zitten wij het liefst op een terrasje in plaats van ons op te sluiten en *Grand Theft Auto* te spelen. Maar als het er op aankomt om zelf in zo'n spelletje mee te doen, staan wij te springen op de eerste rij. En laat dat nu net het doel zijn van Reality Gaming.

De organisatie van het initiatief bestaat uit jonge creatievelingen die willen tonen dat de virtuele wereld ook realiteit kan worden. Het concept is simpel: drie weken lang hangen er verschillende tags (zwart-witte puzzeltekeningen,

echte nieuwe vrienden maakt. We laten Facebook voor wat het is en laten je proeven van iets nieuws," aldus de organisatie.

VIRTUALITEIT

Maar daar blijft het niet bij: nadat de foto's online geplaatst zijn, worden ze interactief gemaakt. "We vertellen je wie je gefotografeerd hebt, laten je chatten met de personen op jouw tags en trekken je mee in een competitief spel dat de grens tussen realiteit en virtualiteit steeds weer zal overschrijden." Een groep online identiteiten wordt dus naar de werkelijkheid gebracht in tags.

Van al dat fotograferen krijgt een mens natuurlijk dorst. Voor de deelnemers van Reality Gaming hangt er dan ook een leuk extraatje

geocaching. Daarbij wordt een high-tech schattenjacht georganiseerd, met als belangrijkste hulpmiddel een digitaal kompas, een gps, en een gezonde honger naar avontuur. Het vertrekpunt is een waterdichte doos die verstopt is. Met een hand-gps worden de precieze coördinaten bepaald en is de jacht geopend. Die coördinaten worden op de website geplaatst en vervolgens kunnen mensen die een gps hebben op zoek gaan.

"Wij zoeken een schat, wij zijn om die te vinden al dagenlang op pad," aldus kabouter Plop. Eloquentie woorden en zeker van toepassing op geocaching. Zo'n schat is immers niet op een, twee, drie te vinden. Al kun je je misschien afvragen wat nu precies die schat is waarnaar gezocht wordt. Simpel, in de *cache* (schat) zitten een aantal voorwerpen die kunnen variëren van cd's tot kortingbonnen, afhankelijk van de

creativiteit van de schattenmaker.

Binnenin de schat kunnen ook heel wat andere zaken zitten. Een wegwerpcamera zodat elke vinder een foto van zichzelf kan nemen bijvoorbeeld. Onontbeerlijk zijn ook een potlood en een logboek waarin alles zorgvuldig genoteerd wordt. Soms vind je er ook een welkomstbrief in terug.

www.realitygaming.com en
www.geocaching.com

Stop met die oersaai lanparty's

red.) op doorheen de Leuvense binnenstad. De bedoeling is om zoveel mogelijk tags te fotograferen met je gsm, fototoestel of telescoop. Daarna kun je ze uploaden op de site van Reality Gaming.

"Wij van Reality Gaming creëren games en spelsituaties in het echte leven, waar de zon schijnt, waar de vogels fluiten en waar je

aan vast. Terwijl je zoekt naar tags, kan je meermaals verrast worden met een paar gratis pintjes. Urban Crafts hoopt dat dat de ideale ontspanning zal zijn tussen het blokken door.

GEOCACHING

Een ander leuk fenomeen voor realitygamers is het zogenaamde

Kleine festivals in Groot-Leuven

De temperatuur stijgt en zo ook de festivalkoorts. Afgelopen weekend gaven Groezrock en Dunk! Festival het startschot voor een alweer overlappende festivalzomer. Ook in Leuven schieten de festivalletjes als paddenstoelen uit de grond. Wij vroegen enkele organisatoren naar de do's en don'ts.

MARGOT HOLLEVOET & FRANK
PIETERMAAT |

"Leuven leeft alleen tijdens het academiejaar" is een vaak gehoorde boutade. Toch zetten enkele studenten ook in de zomer hun schouders onder enkele festiviteiten. Zo zijn er begin juli Schapenrock en Vleugelrock, twee kleinschalige festivals, georganiseerd door en voor studenten.

Schapenrock, in de Schapenstraat bestaat tien jaar en kan dus steunen op heel wat ervaring. Organisator Eric De Beukelaer: "Elk

vrijwilligersgroep eveneens concertjes. Op acht juli sluit Vleugelrock het academiejaar af. Vleugelrockmedewerker Bram Vandenbroucke zegt dat het uitgangspunt van Vleugelrock is dat de optredens altijd gratis zijn. "Zo wordt de drempel tot een absoluut minimum beperkt. Dat is ons grootste pluspunt én tegelijk ook een valkuil. Omdat we via de Leuvense jeugdendienst slechts over een beperkt budget beschikken, moet de kostprijs van de bands zoveel mogelijk gedrukt worden. Daardoor waren er in het verleden al vaak bands die vriendelijk bedankten voor de eer. Onze editie in

Schapenstraat. Bovendien zitten we intussen al aan de derde generatie kotbewoners die Schapenrock organiseert. Daarom stoppen we na 2011 — hopelijk op een hoogtepunt," aldus De Beukelaer.

Ook Vandenbroucke is voorzichtig: "Het is de eerste keer dat we een

afsluiteditie in het stadspark organiseren. We stellen ons tevreden als dat zich vertaalt naar wat meer vaste bezoekers op de maandelijkse Vleugelrocks."

OVERLAST

Lawaai maken in de Leuvense bin-

nenstad is natuurlijk een heikele zaak. Voor een muziekfestival is dat niet anders. De Beukelaer: "Elk jaar krijgen we wel telefoontjes van burens met klachten over (geluids)overlast. Al bij al valt het nog heel goed mee, zeker als je bedenkt dat ons festival midden in een woonwijk plaatsvindt." Bram beaamt dat: "Op de Vleugelrocks doorheen het jaar is het al eens gebeurd dat de burens van Cultuurcentrum Wagehuys komen klagen. Als zij een monoloog programmeren en wij op dezelfde avond hardcorepunk op het menu hebben staan, *matcht* dat niet."

Ook over een publiek dat zich niet gedraagt kan Bram meespreken: "Een enkele keer zijn de tuinkabouters van de overburen — een restaurant — gestolen. Mensen die volgens ons té dronken zijn, weigeren we drank te serveren. Vandalen en geweldplegers worden de deur gewezen. Gelukkig heeft onze jeugddienstverantwoordelijke een verleden als buitenwipper. Mensen denken wel twee keer na voor een confrontatie."

Voor wie niet tot begin juli kan wachten, kan binnenkort op andere leuke festivalletjes terecht. Lo Rock mag dan wel net gepasseerd zijn, maar vanaf volgende week gaan de Libertadfeesten weer van start, in het gelijknamige café in de Muntstraat en eveneens volgende week kan je in Herent terecht voor Wild in 't Park met onder andere de Clement Peerens Exploitation, Raumont van het Groenewoud en A Brand.

FESTIVALS OP KLEINERE SCHAALE

Schapenrock barst al enkele jaren uit zijn voegen

jaar hebben we de ervaringen van de vorige jaren gebruikt om Schapenrock nog meer te verbeteren, met onder andere een professionelere geluidsinstallatie, een groter podium, een groot regenzeil en uitgebreide artiestencatering. Na tien jaar loopt alles min of meer gesmeerd. We komen niet te vaak meer voor grote verrassingen te staan."

Ook Vleugelrock, een initiatief van de Leuvense jeugdendienst dat doorgaat in jeugdencentrum Vleugel F, is niet aan haar eerste editie toe. Doorheen het jaar organiseert deze

het stadspark is gratis en wordt gefinancierd met geld dat we doorheen het jaar gespaard hebben."

AMBITIE

De ambities van de beide festivals zijn eerder bescheiden. Niemand lijkt zin te hebben om het nieuwe Marktrock te worden, integendeel. Schapenrock houdt er na deze editie mee op. "Schapenrock barst al enkele jaren uit zijn voegen, maar we hebben geen zin om te verhuizen naar een andere locatie. Het concept is onlosmakelijk verbonden met de gezellige tuin in de

Petitie moet Leuvense cinema redden

Cinefielen die het filmaanbod in Leuven ondermaats vinden voor een universiteitsstad, kunnen opnieuw hoop koesteren. De actiegroep Red de Studio's vraagt namelijk al een paar maanden dat het stadsbestuur zorgt voor een nieuwe bioscoop waar ruimschoots aandacht is voor cultuurfilms. "Een stad als Leuven heeft de taak cultureel erfgoed in de kijker te zetten," aldus Red de Studio's-woordvoester Griet Vos.

JURGEN LAHEY |

Veel filmfans zullen zich herinneren dat Leuven tot voor een paar jaar geleden een bioscoop had die kleine producties — vooral zogenaamde arthousecinema — vertoonde waarvoor Kinopolis geen plaats had. Het complex is 41 jaar lang een vaste waarde geweest bij fans van kunstfilms, maar werd gesloten omdat de opbrengsten te laag waren.

"Het Leuvense filmaanbod verschaalde van de ene dag op de andere," betoogt Vos in de begeleidende tekst bij haar nieuwe petitie op ipetitions.com, die voor iedereen met een e-mailadres open is voor ondertekening. Daar herinnert ze het stadsbestuur eraan dat de situatie sindsdien niet verbeterd is. Ze roept het cultuurbeleid op eindelijk te zorgen voor een nieuwe bioscoop waar plaats is voor alternatieve films.

Maar meerwaardezoekers staan niet volledig in de kou. Er zijn een aantal initiatieven om ook voor hen

een avondje cinema aantrekkelijk te maken. Zo vertoont Kinopolis twee dagen per week cultuurfilms. En er is Cinema ZED. "Wij moedigen die initiatieven aan," zegt Vos, "maar dat is nog altijd onvoldoende. Als commerciële bioscoop vertoont Kinopolis toch vooral films voor het grote publiek. En Cinema ZED beschikt over slechts één zaal."

CULTUURBELEID

Volgens mevrouw Vos moet het bestuur van de stad Leuven haar verantwoordelijkheid nemen. Film is cultuur en dus zou het aanbieden van cultuurfilms deel moeten uitmaken van een algemeen cultuurbeleid. "Toch kan de betere film in Leuven niet op de middelen — infrastructuur en subsidies dus — rekenen die andere vormen van kunst wel krijgen. Het is zo erg dat wij zelfs durven te zeggen dat het cultuurbeleid in Leuven tekortschiet."

Volgens Red de Studio's heeft een universiteitsstad als Leuven

nood aan een volwaardig cultuurbeleid. Een goed filmaanbod, waarin zowel plaats is voor blockbusters als voor kleine arthousefilms, is daar een onderdeel van. "De Leuvenaar moet voor zulke films naar naburige

steden. Dat vinden wij schrijnend."

Er dreigt verdere verschraling. Er is namelijk een gebrek aan infrastructuur voor de verschillende filmfestivals die de laatste jaren in Leuven werden georganiseerd. Die

dreigen nu te verdwijnen. "De kans bestaat dat het Afrika Filmfestival volgend jaar niet meer kan plaatsvinden," aldus nog Vos.

www.ipetitions.com/petition/stads-bioscoop-leuven

Volgens de Red de Studio's verkommt de Leuvense cinema.

Splinter In memoriam JJ Records

Een klein bericht, banaal bijna, dat desalniettemin enkele weken geleden als een lopend vuurtje door de Vlaamse media schoot: de JJ Records gaat sluiten. De semi-legendarische platenzaak in de Parijsstraat blies vorig semester nog dertig kaarsjes uit, maar maakt geen kans op waardig ouder worden.

De eigenaar gaat het pand verkopen. Er komt een taverne, want daar is nood aan rond de Oude Markt. De winkel elders herbeginnen is de investering niet meer waard. De teruglopende cd-verkoop had zich ook in

"Acute muzikale bloedarmoede?"

de JJ laten voelen. Nu stoppen is eindigen in schoonheid. Later stoppen zou sowieso met een faillissement zijn.

Geen op zich staand verhaal in de Leuvense culturele wereld. Afgelopen weekend trok club Silo aan de Vaart de stekker eruit met een episch afscheidsfeest. Vorig jaar nog gaven de Studio's de pijp aan Maarten. Dat waren voor alle duidelijkheid geen plekken waar ik een persoonlijke band mee had. Ik verkoos Cinema ZED boven de Studio's en begrijp perfect dat de omwonenden van de Silo op hun nachtrust gesteld zijn.

Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat er steeds minder plaats is voor kleinschalige initiatieven. Wie passie hoger inschat dan commercie zet zichzelf buiten spel. Dat het hele debat rond de geluidsnormen voor muziekoptredens vooral in het nadeel van kleine zaaltjes en cafés zal uitdraaien, is een

ander facet van hetzelfde probleem.

SCHEURBUIK

Zal Leuven op 26 april 2012 een cultureel wasteland zijn? Acute muzikale bloedarmoede, cinematografische diabetes, literaire scheurbuik? Natuurlijk niet. Gevestigde waarden als STUK, 30CC en Het Depot staan sterk. Sinds het heengaan van de Studio's krijgt Cinema ZED meer volk dan ooit over de vloer. Naar het schijnt wordt bij Fnac meer verkocht dan enkel Yevgueni, Natalia en Zornik.

Maar die gevestigde waarden bieden een plaats aan kunst die zich aan het ontwikkelen is. De stap daarvoor, het planten van het idee, het ontkiemen van het plan, gebeurt elders. In een serre zo u wil. Een crappy punkgroep in een café op de Oude Markt. Een *lofi-plaat* van een obscure groep op een net iets minder obscuur label in de rekken van de JJ. Een proces van tijd, aandacht en liefde.

Niet de continuïteit van het Leuvense culturele leven wordt hier rechtsreeks bedreigd, maar de vernieuwing. In een sector waar stilstand achteruitgang betekent, wil dat helaas zeggen dat op termijn ook de continuïteit op de helling komt te staan.

Een dikke man van Kinopolis met een sigaar en een duur kostuum wrijft zich alvast in de handen. Ik ga afronden voor ik mij helemaal een andersglobalist begin te voelen. En u, u moest maar eens een cd'tje gaan kopen in de JJ. Omdat het een beter mens van u zal maken. Omdat het voorlopig nog heel even kan.

GEERT JANSSEN |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Vrije tribune Eerste jaar, schiftingsjaar

Eerstebachelorjaren worden, onder meer door zij die hen overleefd hebben, wel eens schiftingsjaren genoemd. De stap naar de universiteit blijkt voor vele studenten te groot, met lage slaagcijfers tot gevolg. De oorzaak, soms rechtvaardiging daarvan wordt op verschillende plaatsen gezocht.

Als oorzaak wordt bijvoorbeeld de democratisering van het hoger onderwijs vaak aangehaald. Men stelt dan dat meer studenten, die vroeger die kans niet gekregen zouden hebben, zich nu kunnen inschrijven aan de universiteit — en dat nog doen ook. Mag het dan verwonderen dat er dan meer slachtoffers vallen op de weg naar een diploma? En tenslotte slagen er, absoluut gezien, toch minstens evenveel studenten als vroeger? Een redenering waar we niet in wensen mee te stappen: dat duizenden studenten hun eerste jaar niet halen is een probleem. Maar waar ligt de oorzaak?

Er bestaan natuurlijk meer factoren die de stap van secundair naar universitair onderwijs zo ontzettend groot maken. Vaak is het letterlijk een nieuw begin, niet alleen qua studeren, maar ook wat vriendenkring, levensstijl en bijbehorende vrijheid betreft. Het is een nood aan integratie die bestaat bij studenten die hun eerste stappen aan de universiteit zetten. Studentenkringen zorgen daar reeds voor in de vorm van ontmoetingsdagen, peter/meterwerkingen en allerhande activiteiten. Die staan echter in het teken van sociale integratie, iets waar we met z'n allen een gezonde behoefte aan hebben.

Anderzijds is er dus die hele nieuwe studiesituatie. Het was flink wennen: les volgen in een aula, leren uit niet altijd even gebruiksvriendelijke cursussen, die eerste keer "blok". Waar studenten eveneens nood aan hebben, maar waar kringen vaak nog

tekort schieten, plaatsen we academische integratie. Het klinkt nogal bombastisch, maar jouw carrière aan de K.U.L. staat in het teken van opname in een academische gemeenschap. Beantwoordt jouw studiesituatie goed aan dat doel? De typische student is veelal een eenzame blokker, die gewapend met een fluostift zijn boek te lijf gaat.

Wat houdt ons, studenten, tegen om die leemte op te vullen en de stap naar universitair onderwijs te verkleinen? Het K.U.L.-principe van "begeleide zelfstudie" hoeft niet gebroken te worden wanneer studenten zichzelf organiseren in studiegroepjes en gezamenlijk leerstof doorworstelen. Een dynamisch leerproces op poten zetten doorheen het semester, met ruimte voor vallen en opstaan vóór die veelbepalende eerste examens, complementair aan de reeds bestaande facultaire monitoraten. Eerstejaars die op wekelijkse basis vrijwillig samenkomen, onder begeleiding van een ouderejaars die een oogje in het zeil houdt, bijstuurt waar nodig en tips geeft. Zo moeilijk moet dat allemaal niet zijn.

Aan faculteiten waar deze nood bestaat, kunnen studentenkringen zich zeer nuttig maken voor hun studenten door een platform hiervoor te ontwikkelen. Voel jij, niet-kringer, je geroepen om je hiervoor in te zetten? Heb dan geen schrik om je diensten bij je kring aan te bieden, zelf een team aan studiebegeleiders uit te bouwen en het leven van een nieuwe generatie eerstejaars te verrijken. Politika waagt een poging, want we kunnen er enkel van leren. "To teach is to learn twice."

SAM PLESS, ONDERWIJSVERANTWOORDELIJKE POLITIKA |

Info & ondersteuning: sam@politika.be

BAS VAN DEN BOGAERT

NICK DE GREGORIO

ALESSANDRA RUYTEN

Beeld | Daar is de lente weer

JOHAN BECKERS

ANDREW SNOWBALL

THOMAS VAN OPPENS

JOACHIM BECKERS

Sigiswald Kuijken

“Te veel brood & spelen”

Elvis Presley. John Lennon. Thom Yorke. Allen zijn het muzikale grensverleggers waar we helaas nooit een interview van hebben afgenomen wegens ofwel dood ofwel onbereikbaar. Maar wist u dat 's werelds meest vermaarde barok- en renaissancemuzikant een Belg is? Zijn naam is Sigiswald Kuijken en hij concerteerde met zijn “La Petite Bande” in de Leuvense Sint Geertruikerk.

MARIJKE VAN GEEL |

Die zondag sperden we onze ongeefende oren open voor *De Johannespassie*, een werk van Bach. We gingen eerst langs bij Kuijken, die ons wat *tips and tricks* gaf voor wat komen zou.

Veto: *Waar let je op wanneer je voor het eerst Bachs “Johannespassie” hoort?*

Sigiswald Kuijken: «*De Johannespassie* vertelt het lijden van Christus volgens Johannes. Die tekst werd door Bach op muziek gezet. Er zijn verschillende personages, waaronder het koor. Dan zijn er ook nog onderbrekingen, de koralen, eenvoudige gezangen op tekst die niet in het evangelie staan, maar die Bach zelf heeft aangebracht. Die teksten komen uit de Lutherse traditie, uit de helft van de zestiende eeuw. De derde laag bestaat uit moderne teksten van Bachs tijd, een collage van verschillende teksten van auteurs uit zijn tijd.»

BEATLES

Veto: *Hoe gaat u tewerk met die eeuwenoude partituren?*

Kuijken: «Normaal worden die passies uitgevoerd met een groot koor en orkest en dirigent. Na onderzoek is echter gebleken dat dat in Bachs tijd nooit zo is geweest. Wij spelen niet in orkest, maar met een kleinere bezetting zonder dirigent en ik speel gewoon mee. Ik ben niet de artiest die zijn visie opdringt aan zijn muzikanten of publiek. Ik vind het veel liturgischer en gepaster dan wanneer een of andere vedettedirigent hier de show komt stelen. Op die manier kom ik veel dichterbij het werk. Het is alsof je een schilderij restaureert, de kleur komt er beter uit, de zangen hebben veel meer zeggings.»

Veto: *Uw broers en zus zijn ook alle-*

maal terecht gekomen in de klassieke muziek. Zijn jullie van kleinsaf gestimuleerd om muziek te maken?

Kuijken: «Mijn ouders waren geen muzikanten. We hadden geen radio, televisie of pick-up thuis. Toen ik acht jaar was, begon ik muziek te maken, eigenlijk net die renaissancemuziek. Dat kwam doordat mijn broer geïntrigeerd was geraakt door de vedel (*een middeleeuwse voorloper van de viool, red.*). Ik ben daarmee beginnen te spelen en zo zijn we met die muziek als eerste in aanraking gekomen. Als kind waren we er zwaar door gepakt. Ik heb de Beatles zien opkomen, maar mij heeft dat nooit gepakt. Ik kan dat gewoon niet uitleggen.»

Veto: *Wat voor een publiek trekt u aan?*

Kuijken: «Het is jammer dat er niet meer jongere mensen komen luisteren. De jeugd wordt bestookt met heel andere dingen die als aantrekkelijk worden voorgesteld. Veel mensen doen tot hun veertigste hun best om aansluiting te vinden bij het jonge, populaire publiek en

tuur van tegenwoordig. En dat is jammer.»

COMPETITIE

Veto: *Op uw 22ste bent u katholiek geworden.*

Kuijken: «Ik ben als atheïst opgegroeid. Door mijn vrouw, die een overtuigd katholiek was, te leren kennen, heb ik mensen leren kennen en ben ik over de streep getrokken. Maar ik zal nooit een goed katholiek zijn. Ik ben geen roomse volgeling. Dat is een stadium geweest in mijn evolutie, maar je gaat altijd verder. Ik ben nu in een fase waarin ik vind dat spirituele zaken zeer belangrijk zijn, maar in heel ruime zin. Ik noem mezelf nauwelijks katholiek, maar zeker ook niet anti. Die categorieën wil ik eigenlijk liever een beetje doen verwateren. Er is zoveel meer gemeenschappelijk dan we willen weten en er wordt zoveel in vakjes gedacht.»

Veto: *U heeft een eredoctoraat van de K.U.Leuven gekregen.*

Kuijken: «Ik heb dat gekregen, maar ik heb dat zeker niet nodig. Ik sta negatief tegenover competitie.

“Geen radio, televisie of pick-up thuis”

gaan dan op hun vijftigste ineens inzien dat er bij die klassieke dingen toch een boel zaken zijn die hun wel aanspreken en die hun natuurlijk twintig jaar daarvoor ook aangesproken zouden hebben. Maar die twintig jaren zijn wel voorbij.»

«In het onderwijs en de culturele instellingen wordt er te veel meegepraat. Dingen die iets meer inspanning vergen, die niet louter draaien om genieten, worden niet in het licht gezet. Het neigt een beetje naar brood en spelen, de cul-

Ik vind dat niet de goede manier om klassieke muziek aan de man te brengen. De media spreken bijna niet over klassieke muziek, behalve over wedstrijden. Alsof er niets meer is dan dat. Het is toch geen match, maar Bach en Mozart! Ik vind dat allemaal nogal kinderachtig, die toptienlijsten. Als er nu een artikel over een festival verschijnt, is dat een popfestival. Als het gaat over concerten, zijn dat popconcerten, zonder verder te preciseren. Dat is nu zelfs niet meer nodig.»

Warm aanbevolen

Honderd procent ecologisch verantwoorde cultuurtips van de redactie van dit blad!

NACHTKRACHT

Wat: een muzikale avond met Young Colour, Oscar & The Wolf en Echo Beatty

Waar & wanneer: dinsdag 26 april, om 19.30 uur in Het Depot.

Waarom: Omdat de mannen van NachtKraft jonge wolven zijn, die jong muzikaal talent een kans geven. Denk aan alles wat pijn doet, maar tegelijk ook schoon is. Na een aantal Nachten op verrassende locaties, slaan de organisatoren nu de handen in elkaar met Het Depot.

Check: www.nachtkracht.be

DOCVILLE

Wat: jaarlijks internationaal documentaire filmfestival

Waar & wanneer: van 29 april t.e.m. 7 mei op verschillende locaties in Leuven.

Waarom: Omdat vaste waarde Docville er in slaagt voor ieder wat wils te programmeren. Muziekdocumentaires in Het Depot voor doorwinterde Lemmy-fans. Een Canvas-avond voor pseudo-intellectuelen. Een Black Audio Film Collective-selectie voor *black lovers* en hun pooiers. Documentaires over kunstenaars in M voor yuppies, *you name it*.

Check: www.docville.be
(LS)

ERFGOEDDAG

Wat: Leuvense Erfgoeddag, thema: Armoe troef

Waar & wanneer: zondag 1 mei, van 10.00 tot 18.00 uur op verschillende locaties in Leuven.

Waarom: Omdat het vroeger beter was. Omdat u Leuven een kans wil geven haar provinciestedelijkheid te overstijgen, en u de jungle van Sint-Maartensdal dringend moet gaan verkennen. Omdat het bovendien gratis is en het vast mooi weer wordt.

Check: www.erfgoedcelleuven.be

(advertentie)

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Tastefestival | Openbaring & stop-motion

Het Tastefestival in STUK draait niet alleen om promotionele TicTac's, maar ook om de smaak te pakken te krijgen. Laat creativiteit smelten op de tong, laat ideeën zich manifesteren in diepe achterkamers van het brein en – vooral – bied opvallende talenten een platform om aan hun carrière te werken.

LYNN GYSELEN |

Een aantal artiesten worden enkele seizoenen door STUK gesteund tot ze op hun eigen benen kunnen staan. Want een eigen productie opstarten, dat is geen kattenpis. Een van hen is choreograaf Benjamin Vandewalle. Hij stelt in

in perspectief plaatsen. Dat van Maarten Westra Hoekzema bijvoorbeeld ons volgens de regels van de kunst te overtuigen van het einde van onze mooie beschaving.

De openbaring, revelatie, de ultieme waarheid wordt ons voorgeschoteld op een bedje van

Het collectieve lichaam

primeur zijn nieuwe productie voor.

Creativiteit is niet enkel een modeterm en wordt zeker niet verwezenlijkt door een veel te grote bril, al kan die de dingen wel eens

wereldproblematiek. De kritische geest niet verliezen zal hier een ware uitdaging zijn, want we boksen op tegen gedachtegoed dat ontspruit uit De Openbaring van Johannes, en de problematiek aan-

gekaart door voormalig presidentskandidaat Al Gore.

TRANCE

In *Gnosis#1* gaat de Siciliaanse choreograaf-producer Vincenzo Carta op zoek naar ultieme trance en de beleving. Als vier mensen exact hetzelfde ritme volgen in beweging, wordt dat dan weerspiegeld in hun hersenactiviteit?

Door elektrodes aan te sluiten op hun hersenen en de signalen om te zetten in licht en geluid maken ze het bewijs tastbaar. Naast de collectieve geest gaan ze op zoek naar het collectieve lichaam. Samen één, de droom van velen, verwezenlijkt in *Gnosis #1*.

CLUB

Studenten die zich aanmelden via de universitaire Cultuurkaart kunnen overigens genieten van een Taste Club. Dat is een VIP-concept, waarbij de student de voorstelling bijwoont en achteraf

LYNN GYSELEN

tijdens een hapje en een drankje met de artiesten van gedachten wisselt.

De kansen grijpen waar ze liggen, dat is de boodschap. Lems: "Volgend jaar bestaat het concept

Taste niet meer, maar wordt het vervangen door *Flash Forward* voor jonge makers en vier dansdriedaagse *Move Me*.

26 tot 29 april
www.STUK.be

Politika IFTf Babylon

Tijdens de eerste week van april leverde Politika haar bijdrage aan het InterFacultair Theaterfestival met een opvoering van Shakespeares "Macbeth" in de sublieme vertaling van Hugo Claus. We trokken naar de Zwartzusterskapel om the Scottish play te zien. 'Twas a rough night...

ANNEKE SALDEN |

Macbeth staat bekend als Shakes kortste tragedie, maar er wordt daarom niet minder bloed in vergoten. Een geroemde generaal krijgt een louche voorspelling te horen en tracht vervolgens om iedereen die de verwezenlijking ervan belet, uit de weg te ruimen. Daarbij wordt hij geholpen door zijn echtgenote. Naarmate de moorden zich opstapelen, wordt *Macbeth* doordrongen van waanzin.

Het is niet vanzelfsprekend om een stuk dat steunt op taal van – relevante – actie te voorzien. *Macbeth* is immers doorregen met ellipsen, die alleen maar afbreuk zouden doen aan de geloofwaardigheid van de actie als ze expliciet getoond zouden worden.

Een vernuftige oplossing voor de uitbeelding van de moorden bleek een hoekje van het toneel, waar elk nieuw slachtoffer een *bloody shower* kreeg. Het geluid van het bloed dat nog minutenlang bleef nadruppen alludeerde bovendien knap op de nawerking van zijn daden in *Macbeth's* geest.

Ook sommige personages werden slim uitgebeeld. Vooral voor de heksen was er een glansrol weggelegd: de oorspronkelijk baardige wezens bleken wulpse tippelaarsters die voor heel wat intimidatie op het podium zorgden. Voor de meeste spelers was het tweede deel van de opvoering het summum.

AKOESTIEK

De evolutie van de waanzin kwam goed tot uiting. Het ijlen en tieren van de bezeten hoofdpersonages, was best overtuigend. Maar het was jammer dat de uitlatingen veelal onverstaabaar waren. Of het aan de akoestiek van de kapel lag, laten we in het midden, maar misschien had dat tikkeltje trager spreken de tekst toch meer zijn werk laten doen.

De komischer passages waarmee het stuk werd aangevuld waren eerder zwak, maar ze maakten het geheel wel iets lichter te verteren. Ten slotte mag ook de muziek niet onvermeld blijven, want die droeg bij aan de horror van het gebeuren in het stuk. Welgekozen.

Met haar opvoering van *Macbeth* heeft Politika getoond dat ze sterk staat in het interfacultaire toneel-landschap. Het treurspel was zowel dramatisch als praktisch geen gemakkelijke opdracht, maar Politika is erin geslaagd om de aanwezigen te charmeren én het stuk in zijn waarde te laten.

Na Alfa was het aan de Babyloniërs om de eer der Letteren hoog te houden op het Interfacultair Theaterfestival. Wij waren erbij toen omstreeks 20.04 uur het licht in de Koelisse doofde en "Volle Kasten" werd opgevoerd.

ELKE HEUVINCK |

Het programmaboekje belofde – en wij citeren – “een voorstelling waar uw broek van afzakt.” Nu hadden wij inderdaad onze broeksriem al iets minder hard aangespannen na die eerder verorberde pizza, maar of ze ook na de voorstelling op de figuurlijke grond zou liggen, was andere koek.

Beginnen we bij het begin. Het decor was sober gehouden door het enkel aan te kleden met een houten spiegelconstructie, een tapijt en een vestiaire. Oh, en een kapstok. Samen met die elementen verscheen op de bühne onze langverwachte keizer wiens verhaal Hans Christiaan Andersen indertijd neerpente in zijn befaamde sprookje *De nieuwe kleren van de keizer*.

Het eerste deel van het stuk bleef trouw die traditionele verhaallijn volgen, met hier en daar een sarcastische noot die wij wel konden smaken. De rollen van keizer

Eugène en diens lakeien werden sterk ingevuld. Zo werd het sprookje mooi tot leven gebracht. Mooie sprookjes duren echter nooit lang en dat was ook hier niet het geval. Een hysterische regisseuse die het podium bestormde, betekende het einde van deel een. Daarop volgde een korte Beckettiaanse dialoog met twee deelnemers, wat de rest van het acteergevolg de kans gaf het decor vlot te herconstrueren. Alzo begon deel twee.

KLEDERDRACHT

Geprojecteerd naar de tijd waar kinderarbeid nog legaal was, werden we getraakteerd op een naturalistische remake van Andersens meesterwerk. Centrale thema: de klederdracht. Het plot daarbij was net iets minder goed uitgewerkt dan gehoopt, maar de acteerprestaties bleven verrassen en ook de overgang, alweer afgebakend door die regisseuse, naar het volgende deel liep even vlot als ervoor. Dat deel draaide rond geheimzinnige modeontwerpers en hun extravagante klant. Enkel het verrassende einde en de goed op elkaar ingespeelde kleermakers konden ons bekoren. De rest raakte onze koude kleren nauwelijks.

Het absurde laatste deel, partieel gebaseerd op Beckett's *Wachten op Godot* was voor ons de kers op de taart. En dat is heus niet alleen omdat de hysterische regisseuse eindelijk de mond werd gesnoerd. Onder het mom van mooie dialogen en scherpzinnige taalspeltjes kregen we zelfs een filosofische les opgespeld. “Wees geen schaap maar een herder” en “domheid is de enige zonde”.

Al waren de moppen soms wat voorspelbaar, het einde, met filosofische kleuring, was dat hoegenaamd niet. Enigszins verward over hoe een simpel sprookje eindigen kon met zulke zware materie, verlieten wij, met opgetrokken broek, de Koelisse.

Peter Verhelst

Vanavond lanceren de taal- en letterkundigen van Babylon hun vernieuwde alumniblad "Frontaal" met een lezing van Peter Verhelst. De Justius Lipsiuszaal van het Letterengebouw is de place to be.

MAARTEN GOETHALS |

Peter Verhelst: «Studenten zijn op een bijzonder intensieve manier met literatuur bezig. Omdat ze nog bezig zijn hun eigen traject te ontwikkelen, zijn ze doorgaans ook kritischer. In die zin kan je als schrijver die voordraagt uit eigen werk meer veroorloven. Een gemiddelde lezing met een gemiddeld publiek is veelal geïnteresseerd in hoe ik schrijf. Of hoe mijn boeken tot stand komen. Keer op keer.»

Veto: Bent u niet bang voor kritiek?

Verhelst: «Het zou pedant zijn als ik hoop dat iedereen maar op zijn rug zou liggen en genieten van mijn werk. De heftigheid van hun verzet: dat interesseert me. Dat intrigeert me. Liever dat dan slaafs buigen, eerlijk gezegd. Anders is er ook niets aan.»

«Er is een grote afkeer voor mijn werk. Dat weet ik. Mijn boeken zijn anders. Het zijn geen klassieke werkjes met een typische spanningsboog, die op het einde een ontknoping kent die iedereen bevrijdt. Het onbehagen dat ik opwek, ontstaat in de veelheid aan verhalen die veelal los van elkaar staan. En elk vertelt dan nog eens zijn eigen verhaal. Bijvoorbeeld in *Zwerm*. Een groter geheel is er niet. De troost van het alomvattende ken ik niet. Ik schrijf niet alleen op die manier. Ik denk ook zo. En toch: ik lees graag een rechtlijnig verhaal.»

Veto: U bent een gewezen leerkracht. Helder uw punt maken, mag toch geen probleem zijn?

Verhelst: «(Monkellacht) Ik heb nooit beweerd een goede leerkracht te zijn. Overigens gaf ik les voor bakkersstudenten en hoteliers-in-wording. Die moet je hoe dan ook met kleine stukjes voeden. En die deeltjes moet je zo helder mogelijk brengen. Belachelijk helder zelfs. En zeg nu alsjeblieft niet dat ik op een postmoderne manier lesgeef.»

Veto: U bent dan geen postmodern leerkracht. Wel een postmodern schrijver, volgens vele recensenten.

Verhelst: «Dat interesseert me niet, die etikettering. Dat is een spelletje van academici. Ik schrijf gewoon boeken. Je kan trouwens evengoed elementen in mijn werk vinden die het tegendeel bewijzen. En waar sta je dan? Trouwens: wat valt niet allemaal onder die term? Alles en niets, en alles en niets tegelijk.»

«Als schrijver - en dit klinkt misschien pretentius - kan je alleen maar hopen dat je je eigen genre bent.»

Veto: In een interview met *«De Groene Amsterdammer»* zei u: "Persoonlijk ingrijpende boeken? Ik denk niet dat die bestaan."

Verhelst: «(Fel) Natuurlijk hebben boeken mij beïnvloed. Alleen klinkt dat zo grotesk als je daar namen opplakt. Iedereen die leest, wordt sluipenderwijs gevormd. Wordt in z'n zijn grondig beïnvloed. Maar ik huiver van dat idolaat gedoe. Omdat het ongezond is. Omdat het je eigen zicht op de dingen belemmert. Waardoor je sommige zaken niet meer kunt zien. Of toch heel onscherp. Ik schrik zelf nog altijd als mensen mij lovend aanspreken over mijn werk. Dat past niet. En toch hoop ik dat mijn boeken mensen raken. Dat ze een impact hebben. Dat is het mooiste. Niet?»

LOKO, de Leuvense Studentenraad rekruteert!

LOKO is de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. In samenwerking met de faculteitskringen werken ze aan datgene wat de kringen overstijgt en wordt het werk verder gezet op een breder niveau. Op sociaal vlak zorgt LOKO ervoor dat de studenten van een goede huisvesting, betaalbaar eten in de studentenrestaurants en van kwaliteitsvolle cursussen kunnen genieten. Maar ook vertegenwoordigen ze de studenten in onderwijsmateries in alle organen van de K.U.Leuven en daarbuiten. Daarnaast biedt LOKO heel wat diensten aan zoals een materiaal uitleendienst en de fuifzaal Albatros. Ook organiseert LOKO activiteiten op drie gebieden voor de Leuvense studenten: Cultuur, Sport en Internationaal. Deze gelegingen van LOKO zorgen ervoor dat studenten een waaier van activiteiten aangeboden krijgen in het genre.

Heb je het gevoel dat het onderwijs of sociaal beleid aan de universiteit nog wel wat beter kan? Heb je zin om mee te werken aan het cultuurbeleid, de sportactiviteiten, de internationale werking of grote evenementen? Voor het volgende academiejaar is LOKO op zoek naar studenten die zich willen engageren om studentenvertegenwoordiger te worden.

Wat wordt er dan juist van jou verwacht? Als studentenvertegenwoordiger verkondig je de mening van de Leuvense studenten op de vergaderingen waarvoor je gemandateerd bent. Je bent geïnteresseerd in de actuele ontwikkelingen op vlakken die de studenten aanbelangen. Je overlegt met de mede-vertegenwoordigers en koppelt terug naar de Algemene Vergadering van LOKO.

De mandaten worden onderverdeeld in vier groepen: coördinatoren, sociaal, onderwijs en extern beleid. Het ene is zwaarder dan het andere en soms heb je al wel wat ervaring nodig, maar alles is mogelijk en vragen staat open.

COÖRDINATOREN

In de coördinatorencommissie zetelen de voorzitter, de ondervoorzitter, de financieel beheerder, de coördinatoren en de hoofdredacteur van Veto. Deze mensen staan in voor de coördinatie van de werking van de verschillende afdelingen en de dagelijkse werking van LOKO. We zijn hier telkens op zoek naar één persoon per mandaat.

VOORZITTER

Als voorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren en bent geïnteresseerd in de actuele ontwikkelingen op alle vlakken die de studenten aanbelangen. Spreken en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vult je taken in een tandem met de ondervoorzitter. Deze staat je bij waar mogelijk.

ONDERVOORZITTER

Als ondervoorzitter ben je medeverantwoordelijk voor de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op alle vlakken die de studenten aanbelangen. Spreken voor een groot

publiek en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vult je taken in een tandem met de voorzitter.

COÖRDINATOR CULTUUR

Als cultuurcoördinator draag je de verantwoordelijkheid over de culturele activiteiten van LOKO (Ithaka, DICTEE der Leuvense student, IFTf, ...). Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en een betaalde medewerker opvolgen en motiveren en bent bereid tot een verregaand engagement op piekmomenten. Je bent zelf een creatieve geest en je bent bereid nieuwe culturele activiteiten uit te denken en te organiseren.

COÖRDINATOR SPORT

Als coördinator sport draag je de verantwoordelijkheid over de sportieve activiteiten van LOKO (24 urenloop, de studentenmarathon, het IFB,...). Je zetelt als sportcoördinator van LOKO ook in het sportcomité van de K.U.Leuven. Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en betaalde werkkrachten opvolgen en motiveren. Je bent bereid nieuwe initiatieven voor LOKO sport uit te denken en te organiseren. Daarnaast schrikt een verregaand engagement op piekmomenten je niet af.

COÖRDINATOR INTERNATIONAAL

Als coördinator internationaal draag je de verantwoordelijkheid over de activiteiten voor internationale studenten (Orientation days, Erasmuscup,...). Je kan een team van vrijwilligers en een betaalde medewerker opvolgen en motiveren. Je bent bereid tot een verregaand engagement in piekmomenten. Je voelt je thuis bij de internationale studenten en helpt hen bij moeilijkheden tijdens hun verblijf in Leuven. Je spreekt vlot engels.

KRINGENCOÖRDINATOR

Als kringencoördinator ben je verantwoordelijk voor de goede relaties met en tussen de Leuvense studentenkringen. Je treedt op als bemiddelaar en organisator van de overkoepelende activiteiten zoals LOKOmotion. Ook ben je de tussenpersoon voor contacten met de stedelijke organen zoals het Stadsverleg en de Politie. Een goede kennis van het Leuvense studentenleven is noodzakelijk.

FINANCIËEL BEHEERDER

De Financieel Beheerder is verantwoordelijk voor de financiën van LOKO en de aansluitende organisaties. Hij of zij stuurt de stafmedewerkers belast met de boekhouding aan, zorgt voor transparante financiële overzichten van de verschillende organisaties, maakt meerjarenbegrotingen op waar relevant, zit de subsidiecommissie voor en stelt alle andere nodige daden die de financiële werking van LOKO kunnen verbeteren.

COMMUNICATIE

Veto is het Nederlandstalige studentenblad van LOKO en van de kringen en hogescholen, met ruimte voor de mening van individuele studenten. Er is ook een Engelstalig studentenblad; the Voice. Deze richt zich voornamelijk op de internationale student.

HOOFDREDACTEUR VETO

Als hoofdredacteur van Veto leid je een team van redacteurs, journalis-

ten, fotografen en andere medewerkers. Deze functie vergt een groot engagement en natuurlijk een vlotte pen. Kennis van het reilen en zeilen aan de universiteit en de hogescholen is een must.

HOOFDREDACTEUR THE VOICE

The Voice is het Engelstalig studentenblad van LOKO. Als hoofdredacteur leid je een team van internationale redacteurs. Je bent bereid tot een verregaand engagement en beschikt over een vlotte pen. Een goede kennis van de Engelse taal en het internationale onderwijslandschap is een must.

COMMUNICATIE EN WEBSITEVERANTWOORDELIJKE

De taak van de communicatie en websiteverantwoordelijke is de communicatie naar de Leuvense studenten en de verschillende organisaties in het Leuvense te verzorgen. Je doet dit in samenspraak met het bestuur van LOKO en met de nodige ondersteuning van de stafmedewerker.

STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS SOCIAAL

De basisdoelstelling van LOKO Sociaal is werken aan democratisch onderwijs waarin iedereen de kansen krijgt die hij of zij verdient. Zo zetelen we in heel wat organen die bezig zijn met studiekosten en het leven van de student in het algemeen.

Ongeveer alles wat niets met onderwijs te maken heeft, klasseren we onder sociaal. Hiervoor is LOKO ook bevoegd voor de hogeschoolstudenten en met uitzondering van RvS kunnen zij zich hiervoor dus ook kandidaat stellen.

RAAD VAN STUDENTENVOORZIENING EN (VIJF VERTEGENWOORDIGERS)

RvS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de K.U.Leuven en coördineert de verschillende diensten van de Leuvense studentenvoorzieningen zoals de huisvestingsdienst, de sociaal-juridische dienst, de jobdienst en het Medisch en Psychotherapeutisch centrum. Hier zijn we op zoek naar vijf vertegenwoordigers, 1 waarnemer en 1 waarnemer voor de hogescholen.

RAAD VAN BESTUUR ACCO (VIJF VERTEGENWOORDIGERS)

Acco staat voor de Academische Coöperatieve en is het coöperatieve vennootschap van en voor studenten met als doel studiemateriaal aan een betaalbare prijs te leveren. Samen met een oud-studentenfractie zorgen jullie hiervoor.

RAAD VAN BESTUUR ALMA (TWEVE VERTEGENWOORDIGERS)

Als lid van de RvB van Alma sta je mee in voor het beheer van de Leuvense studentenrestaurants en de bij horende faciliteiten met als doel de honger van de Leuvense studenten aan een zo laag mogelijke prijs en op een gezonde manier te stillen.

MOBILITEIT (EEN STUDENTENVERTEGENWOORDIGER)

Als je denkt dat er op het vlak van studentenmobiliteit nog een aantal

zaken beter kunnen in Leuven, dan is dit mandaat zeker iets voor jou. Binnen dit mandaat ben je verantwoordelijk voor het opstellen en uitvoeren van een meerjarenplan rond studentenmobiliteit in Leuven. Dit vraagt vaak overleg tussen vervoersmaatschappijen, de stad Leuven, de politie en studenten.

DIVERSITEIT (VIER VERTEGENWOORDIGERS)

Diversiteit is naast een modewoord ook een belangrijke opdracht voor onze universitaire gemeenschap. Als studentenvertegenwoordiger in de stuurgroep diversiteit draag je mee zorg voor het diversiteitsbeleid. Binnen dit mandaat hoort ook de organisatie van de week van de diversiteit. Je houdt constant de vinger aan de pols bij de achterban door informele en formele contacten. Je kan kiezen voor een meer coördinerende of meer vertegenwoordigende functie.

COMMISSIE CULTUUR (TWEVE VERTEGENWOORDIGERS)

Als studentenvertegenwoordiger in de cultuurcommissie van de K.U.Leuven zorg je mee voor de opvolging van het culturele aanbod aan de K.U.Leuven en behartig je de culturele relatie tussen de K.U.Leuven en LOKO Cultuur. Je beoordeelt mee over het al dan niet toekennen van subsidies aan verenigingen. Daarnaast werk je actief mee aan de activiteiten van LOKO cultuur.

RAAD VAN BESTUUR STUK (TWEVE VERTEGENWOORDIGERS)

Het Studentenkunstencentrum is gegroeid uit de studentenbeweging. Nog steeds vaak je als studentenvertegenwoordiger in de Algemene Vergadering en de Raad van Bestuur van het STUK over de maatschappelijke doelstellingen. Daarnaast behartig je ook de relatie tussen kunstencentrum STUK en LOKO cultuur. Je werkt actief mee aan de activiteiten van LOKO cultuur.

INTERNATIONAAL BELEID (TWEVE VERTEGENWOORDIGERS)

Als studentenvertegenwoordiger Internationaal Beleid probeer je bij te dragen aan een sterk maar niet onbezonnen internationaal beleid. Je houdt je bezig met alles wat te maken heeft met internationalisering aan de K.U.Leuven. Je volgt de ontwikkelingen in de bevoegde organen op aan de universiteit. Daarnaast werkt je mee aan het uittekenen van een uitgebreide internationale werking.

STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS ONDERWIJS

De vertegenwoordigers van LOKO bepalen mee het onderwijsbeleid van de K.U.Leuven. Ze halen problemen aan en werken mee aan verbeteringen. Zij zorgen er bovendien voor dat er geen beslissingen genomen worden die de studenten niet ten goede komen.

ACADEMISCHE RAAD (VIER STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS)

De Academische Raad (AR) is het beslissingsorgaan voor het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbe-

leid aan de K.U.Leuven. De studentenvertegenwoordiger op de AR zijn tevens lid van het groepsbestuur van de groep (Biomedische, W&T, Humane) waartoe zij behoren. We zijn op zoek naar één studentenvertegenwoordiger per groep.

ONDERWIJSRAAD (VIJF VERTEGENWOORDIGERS)

De onderwijsraad (OWR) is het adviesorgaan over het onderwijs aan de K.U.Leuven. Recent werd er onder meer gesproken over o.a. de onderwijsbeoordeling, de onderwijsvisie en de problemen rond vervroegde examenplanning. We zoeken één studentenvertegenwoordiger voor de groep Wetenschappen & Technologie, twee studentenvertegenwoordigers voor de groep humane wetenschappen en één studentenvertegenwoordiger die aan de K.U.Leuven Campus Kortrijk studeert of heeft gestudeerd.

BESTUURSCOMITÉ LERARENOPLEIDING (EEN VERTEGENWOORDIGER)

Het Academisch Vormingscentrum voor Leraren is het centrum dat instaat voor de organisatie en het beleid van de lerarenopleiding van de K.U.Leuven. Je zetelt in het bestuur hiervan, waar het naast organisatorische zaken en ook over inhoudelijke topics gaat. Je bent het centrale aanspreekpunt van LOKO als het over de lerarenopleiding gaat, en probeert informatie zo goed mogelijk door te koppelen naar de studentenvertegenwoordigers in de onderwijscommissies van de vier groepsgebonden ALO's.

COLLEGE VAN BESTUUR (EEN STUDENT)

Het College van Bestuur oefent het dagelijkse bestuur van de universiteit uit. Het is verantwoordelijk voor de administratieve coördinatie van de bestuursorganen en voert de in de Academische Raad en Raad van bestuur genomen beslissingen uit. Dit mandaat is te combineren met een mandaat in de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven.

RAAD VAN BESTUUR K.U.LEUVEN (TWEVE STUDENTEN)

De Raad van Bestuur bestuurt de universiteit en delegeert het dagelijkse bestuur aan het College van Bestuur. Deze raad keurt eveneens initiatieven goed die nodig zijn om de opdrachtverklaring en de visietekst van de universiteit uit te voeren. Hij werkt de strategie en belang op lange termijn uit, na daarover advies te hebben gevraagd aan de Academische Raad, en kijkt toe op de uitvoering ervan.

ICTS (TWEVE STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS)

Als lid van de ICTS-raad werk je mee aan adviezen naar het universiteitsbeleid op het gebied van ICT. Je bent ook lid van de werkgroepen die het gebruik van computers en informatica in het onderwijs en specifiek Toledo opvolgen. Vanzelfsprekend heb je als lid van deze vergaderingen heel wat voeling en de nodige ervaring met ICT. Als ICTS-vertegenwoordiger zetel je eveneens in de Algemene Vergadering van STUDENT IT, een IT-vzw gericht op de Leuvense studentenkringen.

"Zolang het maar op mijn CV staat"

LOKO rekruteert

studentenvertegenwoordigers (m/v) met engagement

Ben je geïnteresseerd in onderwijstopics of de sociale noden van het studentenleven op Leuvens of Vlaams niveau? Of steek je graag een handje toe bij grote culturele of sportieve events? Voel je er iets voor om buitenlandse studenten wegwijs te maken?

Als studentenraad biedt LOKO tal van mogelijkheden om je jaar extra boeiend te maken.

Interesse? Surf naar www.loko.be

LOKO
de Leuvense studentenraad

EXTERN BELEID

EXTERN BELEID (VIJF VERTEGENWOORDIGERS)

Je vertegenwoordigt LOKO op overkoepelend niveau, meer bepaald bij de studentenraad van de associatie en van Vlaanderen. Je komt daar in contact met dossiers die niet alleen LOKO aangaan maar ook andere studentenraden.

Veel belangrijke zaken worden immers 'op hoger niveau' geregeld. Je werkt en denkt actief mee in de vergaderingen van StAL en VVS, vertegenwoordigt er LOKO standpunten en koppelt terug naar LOKO.

VRIJWILLIGERS Actief cultuurliefhebber?

Ben je geïnteresseerd om als vrijwilliger mee te werken aan de culturele activiteiten van LOKO? Heb je zelf creatieve/culturele ideeën? Aarzel dan niet om het team van LOKO Cultuur te vervoegen en mail naar cultuur@loko.be. Of ben je weg van sport?

LOKO Sport organiseert jaarlijks tal van sportieve evenementen waaronder de 24 urenloop, de stu-

dentenmarathon, de IFB,... Voor al deze activiteiten is LOKO Sport op zoek naar enthousiaste vrijwilligers. Je kan hiervoor mailen naar sport@loko.be.

Ook LOKO internationaal organiseert tal van activiteiten voor internationale studenten. Heb je zelf goede herinneringen aan je erasmusverblijf en wil je die goede sfeer ook mee mogelijk maken voor

erasmusers in Leuven? Neem dan zeker contact op met LOKO Internationaal via international@loko.be of spring eens binnen in het lokaal van Pangaea.

Voor meer informatie kan je altijd bellen naar 016/223109 of mailen naar loko@loko.be. Wij beantwoorden uw vragen graag!

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T,
Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

92,9%

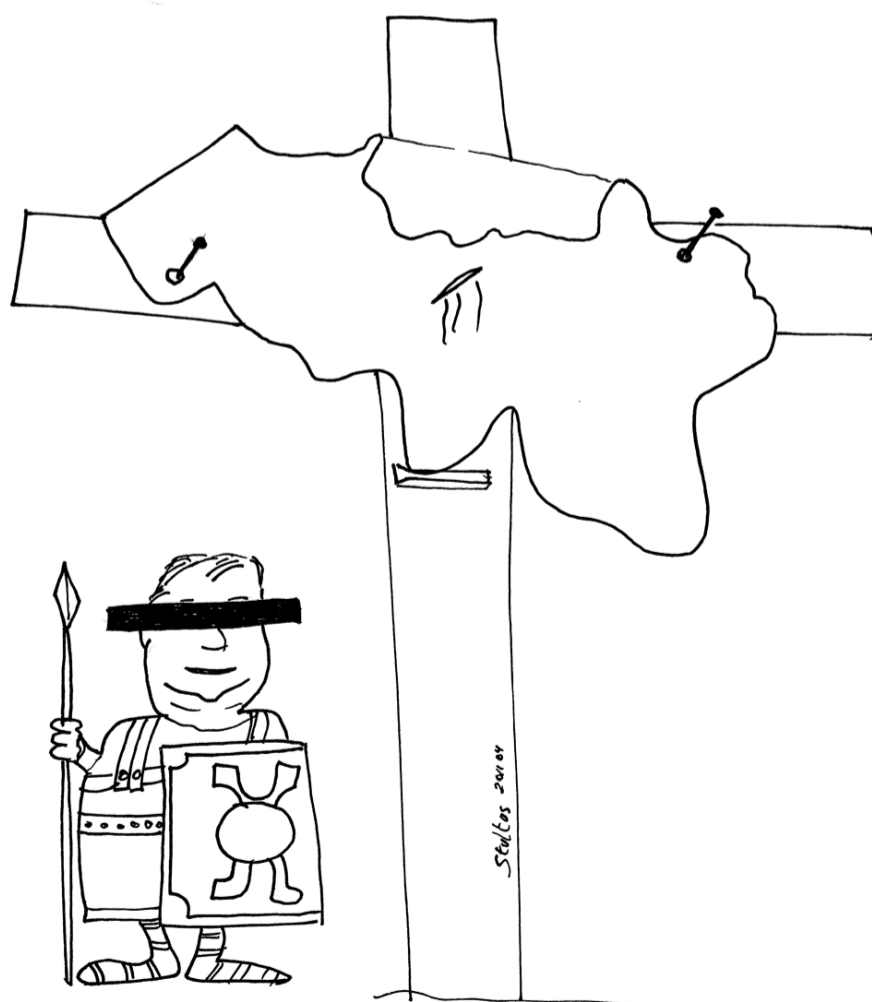
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

CRUXiale DAGEN

CULKAL

DINSDAG 26/4

Nachtkracht

muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Nooit Gedacht, kringtoneel NFK IFTf — om 20u00 in De Koelisse (www.iftf.be)**De Jossen**, kringtoneel Katechetika

IFTf — om 20u30 in de Zwartzusterkapel (www.iftf.be)

One/Zero van Benjamin Vandewalle & Erki de Vries

dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

De Openbaring van Maarten Westra Hoekzema

theater — om 22h00 in STUK auditorium (www.stuk.be)

WOENSDAG 27/4

The Sore Losers + Sherman*

muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Nooit Gedacht, kringtoneel NFK IFTf — om 20u00 in De Koelisse (www.iftf.be)**De Jossen**, kringtoneel Katechetika

IFTf — om 20u30 in de Zwartzusterkapel (www.iftf.be)

One/Zero van Benjamin Vandewalle & Erki de Vries

dans — om 22u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

De Openbaring van Maarten Westra Hoekzema

theater — om 20u30 in STUK auditorium (www.stuk.be)

DONDERDAG 28/4

Nooit Gedacht, kringtoneel NFK

IFTf — om 20u00 in De Koelisse (www.iftf.be)

De Jossen, kringtoneel Katechetika

IFTf — om 20u30 in de Zwartzusterkapel (www.iftf.be)

Gnosis #1 van Vincenzo Carta

dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Coprodu-PUBLIEK-tie van Benjamin Vandewalle

dans — om 19u00 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

VRIJDAG 29/4

TMF All for one: Arid & Arquettes

muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Gnosis #1 van Vincenzo Carta

dans — om 22u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

ZATERDAG 30/4

Tricky*

muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

ZONDAG 1/5

STUKtaart

café dansant — om 14u30 gratis in STUKcafé

Jazz op Zondag

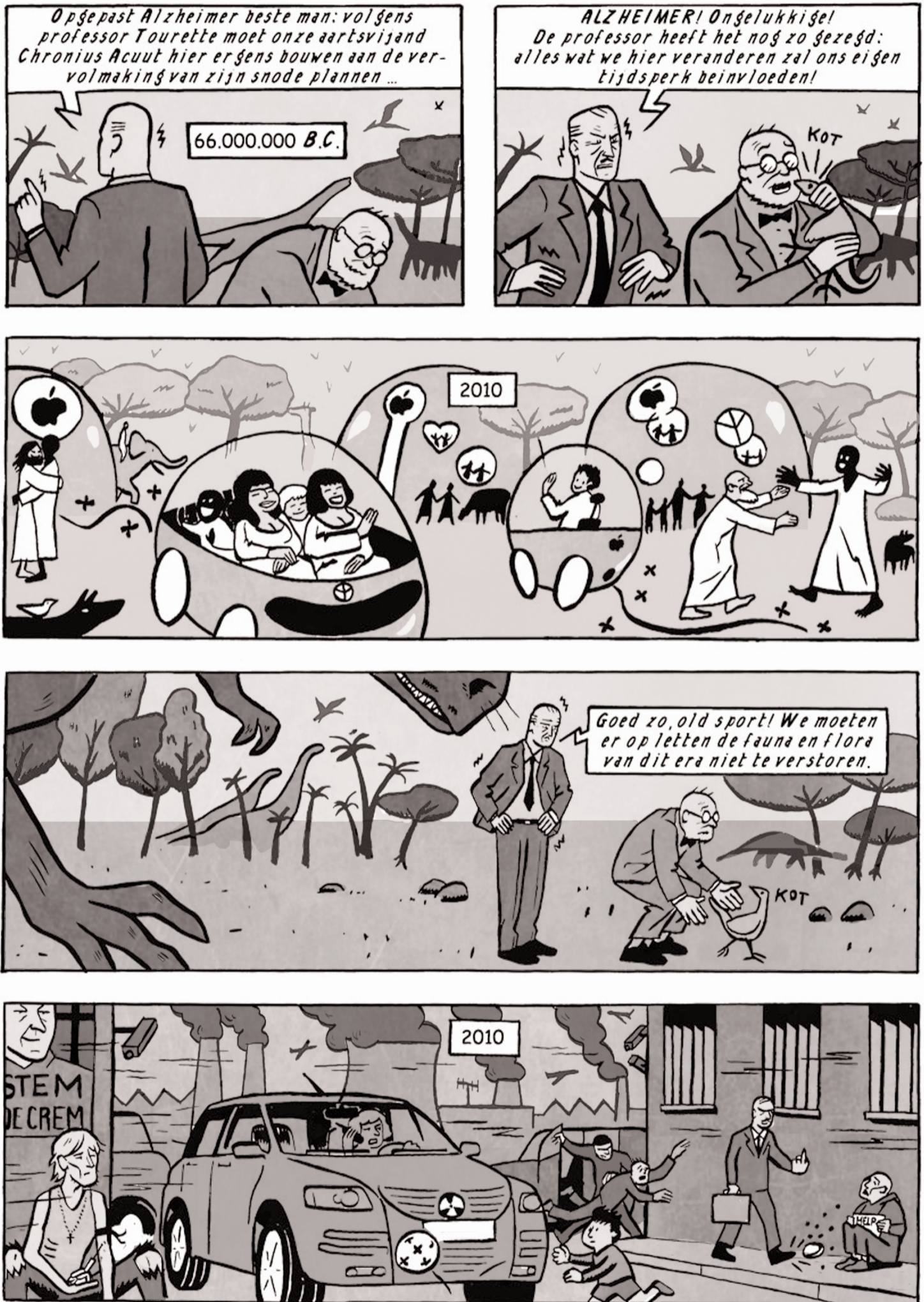
muziek — om 21u00 gratis in STUKcafé

*Dat kan wel eens leuk worden!

(ED)

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

Parkinson & Alzheimer

VETO TRAKTEERT!

Yes, petjes: we mogen weer een hele hoop lekkernijen verspreiden onder de brave kindjes van Tobbackgrad. Sinds kort is geen enkele hop zo hip als de Zuid-Afrikaanse. Die Antwoord is as we speak de wereld aan het veroveren. Jack Parow, een satelliet van de planeet Antwoord zakt dinsdag drie mei af naar Het Depot.

Wij geven drie duotickets weg. Mail naar traktatie@veto.be wie uw favoriet is om de Giro te winnen en waarom. De rest zal geschiedenis zijn of een voetnoot daarbij!

(GJ)

boksen tegen

intellectuelen.

dat

om-

dit soort

weerbaarheid

geen windeieren legt.

De vermoeidheid sloop

verderop.

zorgelijk.

een

uitputtingslag

Dit is een titelloos stiftgedichtje van Geert Simonis.

Geert Simonis is de grootste schrijver van zijn generatie.

Het enige probleem: zijn generatie weet nog van niets.

Menu van de week in Alma 1-2-3 26-29 April 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	€ 4.10
Bami goreng	€ 4.10
Gehakte steak met erwtes op z'n Frans	€ 2.60
Heekfilet met bieslooksaus en broccolimix	€ 4.60
Koninginnenhapje	€ 3.50
Spaghetti bolognaise A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentenbolognaise A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A1+A3	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.60

woensdag

Boomstammetje met spinazie	€ 3.50
Fishsticks met tartaarsaus	€ 2.60
Groentenburger met courgette en boursintomaat	€ 4.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentenbolognaise A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 4.60
Tex Mex met kip A3	€ 5.00

donderdag

Kalkoenlapje met bloemkool	€ 4.10
Koninginnenhapje	€ 3.50
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst	€ 3.50
Pan Bagnat met Brie en slaatje A1	€ 4.60
Spaghetti bolognaise A2 +A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentenbolognaise A2+A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A1+A3	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.60
Vleesballetjes in mosterdsaus A1+A3	€ 2.60
Worteltaart met slaatje	€ 5.00

vrijdag

Kippenbout met currysous en fruitcocktail	€ 2.60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 3.50
Quornfilets met groentenrisotto	€ 5.00
Steak met groenten en saus A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

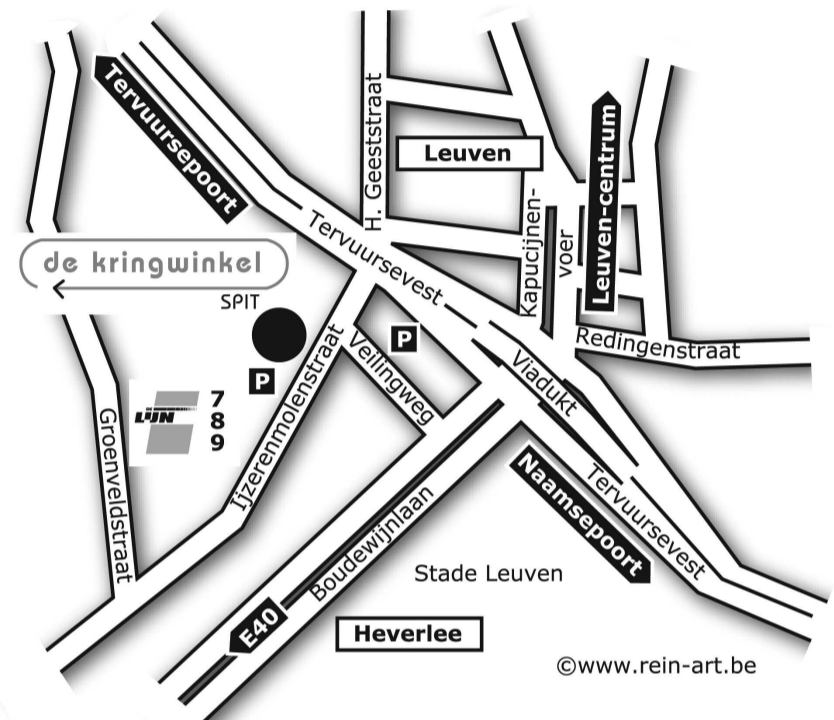
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Gezocht: schrijvers, fotografen, tekenaars, nalezers, koffiedames, masseurs. Redactievergadering elke vrijdag om 16u00 op 's-Meiersstraat 5. Meer weten? veto@veto.be

CULTUUR (?) EXTRA

B-A-B-E | “Van een goed optreden krijg ik heel veel voldoening”

Al enkele weken niet weg te branden van onze computers: “Itsie bitsie boe”, de eerste single van het damestrio B-A-B-E. Wij voorspelden de juffrouwen een fraaie toekomst en mochten prompt op de koffie. Enkel stichtend lid Tanja Dexters, de nachtegaal van de Kempen, kon niet aanwezig zijn wegens een eerdere verplichting.

GEERT JANSSEN |

Met ons hart bonkend in de keel belden we aan bij de stijlvolle woonst van Lesley-Ann Poppe. De warme ontvangst en een glaasje cava deden onze zenuwen verdwijnen als sneeuw voor het broeikas-effect. Tien minuten later meldt Griet Vanhees zich aan. Het interview gaat door in de jacuzzi. Dat vinden we vreemd maar we spetteren niet tegen. Wij zijn zo professioneel.

Veto: De KULeuven is een blad voor de meerwaardezoekers onder de Leuvense studentenbevolking. Hoe goed kennen jullie Leuven?

Lesley-Ann Poppe: «Ik ben nog nooit bewust in Leuven geweest.»

Griet Vanhees: «Ik werk voor de regionale zender ROB, dus ik ga er wel eens iets drinken of shoppen.»

om rockster te worden, dan kan zo'n academie misschien wel helpen om je skills verder te ontwikkelen. Maar als het er niet in zit, kan het er ook niet uit komen.»

Vanhees: «Ik geloof dat elke academie zijn nut heeft. Maar wat je gestudeerd hebt, staat niet altijd in verband met het werk dat je doet. Ik ken mensen die tot hun 30ste hebben gestudeerd en nog steeds geen werk hebben. Sociaal zijn is zeer belangrijk net als in je dromen geloven en durven werken.»

PUZZEL

Veto: Wat weegt het zwaarste door bij B-A-B-E, het gemeenschappelijke of de verschillen tussen jullie drie?

Vanhees: «We zijn een soort puzzel die perfect in elkaar past.»

Poppe: «Zonder gemeenschappelijke funde-

“Mag ik de shampoo even?”

“Mensen mogen denken dat we dom zijn”

Veto: Wat is jullie studieachtergrond?

Vanhees: «Ik heb een opleiding in Bedrijfsbeheer en PR gedaan. Dat heb ik aangevuld door als vrije student Psychologie te doen aan de VUB.»

Poppe: «Op de middelbare school deed ik Latijn-Moderne Talen, daarna heb ik voor Handelswetenschappen gekozen. Ik ben een ouderwetse licentiaat.»

Veto: Welke skills uit jullie opleidingen komen vandaag nog van pas?

Poppe: «Ik heb van marketing vooral geleerd dat perceptie belangrijker is dan realiteit.»

Veto: Hoe belangrijk is iemands opleiding in de showbusiness?

Vanhees: «Showbusiness is een vak apart! Daar kan je weinig voor leren.»

Poppe: «Inderdaad. Elementen als lef, ondernemerschap en imago zijn doorslaggevend. Die leer je niet op school.»

Veto: Is een initiatief als de Hasseltse rockacademie dan wel zinvol?

Poppe: «Ik ben in dubio. Als je het in je hebt

ring kan je geen driewoondst bouwen. Toch hebben we genoeg diversiteit om het interessant te houden.»

Veto: Op welk moment wisten jullie dat muziek meer dan een hobby was?

Vanhees: «Muziek is altijd een passie geweest! Ik speel al muziek sinds mijn zes

“Lef en ondernemerschap leer je niet op school”

jaar. Niet lachen nu...»

Veto: We zouden niet durven.

Vanhees: «...maar ik kan orgel en trompet spelen. Oké, het zit ergens onder het stof in mijn bovenkamer.»

Poppe: «Ik zie muziek toch eerder als een hobby. Vroeger was ik helemaal into metal en nu dus into B-A-B-E. Momenteel neemt de groep het grootste deel van mijn vrije tijd in beslag. Van een goed optreden krijg ik heel

veel voldoening.»

Veto: Naar wat voor muziek luisteren jullie zelf?

Vanhees: «Hooverphonic is al jaren een vaste waarde op mijn iPod.»

Poppe: «Ik luister nog steeds naar metal: Metallica natuurlijk en ook Satyricon. Een groep als Sisters of Mercy — meer new wave dan metal — daar houd ik ook erg van.»

RUSTGEVEND

Veto: Ik heb een vraag over clichés en blonde dames maar ik durf ze niet goed stellen.

Vanhees: «Wie ons domme blondjes wilt noemen, doet maar. Wie ons kent, weet wel beter.»

Poppe: «Intelligentie is net zoals schoonheid een subjectief begrip, gebaseerd op persoonlijke interpretatie van variabele factoren. Wie zijn wij om te bepalen wat dom of slim is? Mensen mogen denken dat we dom zijn. Uiteindelijk hebben zij dan meer kans om slachtoffer te worden van

hun eigen vooroordelen dan wij. Het is ergens een rustgevende gedachte dat mensen mij als dom beschouwen: dat maakt het gemakkelijker om hen positief te verrassen.»

Veto: Wat brengt de toekomst voor B-A-B-E?

Poppe: «Als we doordoen zoals we nu bezig zijn, zien we vanzelf wel waar we uitkomen.»

Vanhees: «Ik kijk vooral uit naar de optredens. Dat is gewoon plezier maken.»

Veto: Staan jullie op Werchter dit jaar?

Beide dames zwijgen maar glimlachen betekenisvol en ondeugend.

Veto: We begrijpen het. Staan er nog individuele projecten op stapel?

Poppe: «In september komt mijn boek uit dat handelt over mijn visie op de rol van de vrouw in onze hedendaagse maatschappij, een antifeministisch oeuvre dat veel kritiek zal oogsten.»

Vanhees: «Ik wil veel leuke creatieve dingen blijven doen zowel voor als achter de schermen. Radio maken of een stem in een tekenfilm spelen. *The sky is the limit!*»

Veto: Dames bedankt! Mag ik de shampoo even?

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - Nummer 21
Dinsdag 26 april 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Ruben “Dennis De Roover” Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:

Geert “Thijs Van den Brande” Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Pieter “Ruben Bruynooghe”

Haec, Sophie “Christine Laureys” Verreyken, Jens “Kristof Jacobs” Cardinaels, Jelle “Mathias Creemers” Dehaen, Laurens “Jannes Motmans” Cerulus, Eline “Nele Apers” Van Eldere & Linde “Esther Mertens” Smeets

Schrijvers:

Anneke “Aude Govaerts” Salden, Bram “Gijs Van den Broeck” Vaassen, Cedric “Jeroen De Wachter” Hauben, Eline “Pieter Strouven De Boeck, Elke “Thomas In't Veld” Heuvinck, Els “Thomas Van Eeckhaut” Dehaen, Frank “Thomas Witdouch” Pietermaat, Joachim “Pieter Busschaert” Beckers, Joris “Tineke Rillaerts” Himpens, Jurgen “Jonathan Njotea” Lahey, Lynn “Tinne Jacobs” Gyselen, Maarten “Klaas Keirse” Goethals, Margot “Geen Overlastman” Hollevoet, Marijke “Annelies Peeters” Van Geel & Thomas “Nick Meuris” Cliquet

Fotografen:

Alessandra “Inge Geerardyn”

Ruyten, Andrew “Bart Tuts” Snowball, Bas “Jelle Mampaey” Van den Bogaert, Christiaan “Manu Nesari” Franz, Daniel “Jolien Vandeven” Wirt, Johan “Jef Strooke” Beckers, Nick “Bram Smits” De Gregorio, Stephanie “Griet Depotter” Verbeke & Thomas “Charlotte De Koninck” Van Oppens

Cartoons:

Simon “Harry Ghillemy” Englebert, Wim “Jonas Boonen” Scharpe, Peter “Anton Schuurmans” Moerenhout, Seb “Arne Smeets” C, Mathias “Frederik Leys” Van den Berge,

DTP:

Geert Janssen, Ruben Bruynooghe & Jens Cardinaels

Eindredactie:

Jens Cardinaels & Thomas Cliquet

Internet:

www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim “Maxim Van Hoeymissen” Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijvingen op rekening-nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, LOKO-medewerkers...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Afgelopen donderdag was VRT-sportjournalist Filip Joos te gast op Uitgelezen, het boekenprogramma van 30CC dat doorgaat in de bibliotheek Tweebronnen. Veto legde hem enkele gebeurtenissen uit de voetbalwereld voor en sprak over nukkigheid, tackles, genialiteit en scheldmails.

JELLE DEHAEN & FRANK PIETERMAAT |

Veto: Deze week werd bekend dat Vincent Kompany 137.000 euro per week krijgt. Hij wordt algemeen beschouwd als een van de meer intelligente voetballers. Bieden boeken voor u een tegengewicht voor de voetballerswereld die algemeen als weinig intelligent wordt beschouwd?

Filip Joos: «Lezen associeer ik voor mezelf niet meteen met extreme intelligentie. Het is een soort uit de hand gelopen hobby, zoals eigenlijk al mijn hobby's. Het cliché van de domme voetballer klopt deels als je intelligentie reduceert tot belezeneheid. Maar voetballers zijn vaak straatwies en vroeg volwassen. Een voetballer als Karel Geeraerts praat misschien slecht, maar als hij straffe uitspraken doet over het bestuur van Club Brugge, getuigt dat toch van persoonlijkheid en daar hou ik van. Maar lezen is geen vluchttroute, het is een soort van ontspanning.»

Veto: Lionel Messi is een voetballer waar iedereen bij wegdreamt. Kunt u even veel genieten van een actie van Messi als van een goed boek?

Joos: «De gemeenschappelijke deler is genialiteit en daar kan ik van genieten. Ik vind het heel moeilijk om rangordes op te stellen. Ik had bijna gezegd dat ik Messi meer bewonder omdat men hem zo hard aanpakt op het veld. Toch heb ik ook grenzeloze bewondering voor iedereen die met een wit blad begint en dan iets produceert wat écht goed is. Ik schrijf zelf columns en dat kan ik. Maar ik ontbeer de moed om te denken dat ik ooit een roman zou schrijven. Net zoals ik de fysieke capaciteiten en het talent ontbeer om te denken dat ik een minuut bij Barcelona zou kunnen meespelen. Ik vind het soms

“Een bange, conservatieve mens

vreemd dat niet echte topschrijvers het aandurven om naast een Lanoye of Claus te publiceren.»

Veto: Jan Mulder zoekt in zijn columns vaak de poëzie van het voetbalspel. Herkent u zich in dat gevoel?

Joos: «Het vreemde is dat Mulder helemaal geen echt sierlijke spits was. Hij was een fysiek sterke speler en niet de man van de tierlantijntjes. Dat net zo iemand de beste pen van de voetballers van de Lage Landen wordt, bewijst dat het twee verschillende disciplines zijn.»

SCHOPPARTIJEN

Veto: Standardtrainer Dominique D'Onofrio werd dit seizoen uitgejouwd door zijn eigen supporters. Is er over het algemeen sprake van een verruwing van het voetbal?

Joos: «De verruwing naast het veld die je vooral in Spanje en Italië had, waait wel over. Je hebt van die wannabe ultra's. Ik erger me daaraan.»

Veto: Zijn supporters sneller ontvreden?

Filip Joos: "Als ik ertoe gedwongen word te vertrekken bij de VRT, zal ik gaan."

TEGEN WIND- MOLENS VECHTEN

Joos: «Ja, maar supporters zijn blind. Een supporter is geen voetbal-liefhebber. Een supporter van bijvoorbeeld Anderlecht zou als liefhebber moeten durven zeggen dat hij een bepaalde speler van Club Brugge goed vindt. Dat is er volledig uit en dat irriteert mij.»

Veto: Merkt u ook dat u als commentator veel kritiek krijgt?

Joos: «Ja, toch wel. Maar dat hoort er bij als je dit beroep doet. Soms krijg ik scheldmails, maar daar antwoord ik gewoon niet op. Op een goed gefundeerde, kritische mail dan weer wel. Voetbal is geen exacte wetenschap. Ik heb echt de wijsheid niet in pacht. Maar dat houdt niet tegen dat ik lastig word van verwijten dat ik niet objectief zou zijn. Ik zie wel graag de beste ploeg winnen maar wie er wint, laat mij op zich koud.»

HANGMAT

Veto: Vorige week werd tweedeklasser Wezet overgenomen door Indonesiërs. Zijn de multimiljonairs een gevaar voor het voetbal?

Joos: «Ik vind dat geen positieve trend, maar zo zit de wereld in me-

kaar. Voetbal is een economische wetmatigheid geworden. Ik vind het bijzonder jammer dat in een land als België een soort Champions League — want dat zijn de play-offs — gecreëerd wordt. Dat vergroot alleen maar de ongelijkheid en dat is niet mijn idee van hoe je een competitie moet hervormen. Maar dat zeggen is tegen windmolens vechten.»

Veto: Stel dat u een dag bondsvoorzitter of voorzitter van de Pro League zou zijn. Welke eenmalige dictatoriale beslissing zou u dan nemen?

Joos: «Ik zou het niet willen zijn (lacht). Ik zou naar het systeem van de NBA gaan, omdat dat meer gelijkheid creëert, maar dat is een utopie. Voor de rest zou ik de onkostenvergoeding nemen en die ene dag leuk in een hangmat liggen.»

Veto: Er is commotie rond de televisierechten. Wat gebeurt er met Filip Joos, aangezien de VRT volgend jaar geen eersteklassevoetbal meer zal brengen?

Joos: «Ik heb echt geen idee. De VRT kruipt in je lijf. Ik zeg niet dat ik nooit wegga, maar op dat gebied ben ik een bange, conservatieve mens. Voor mij zouden de afgelopen zes

jaar mogen doorlopen. Het is een perfect aanvaardbare beslissing van de VRT-top om in een besparingsklimaat die lijn niet door te trekken, maar het is wel jammer. Als ik ertoe gedwongen word te vertrekken zal ik gaan, maar we hebben nog de Europa League, Rode Duivels, EK 2012 en WK 2014. Werk genoeg.»

«Dat de politiek vindt dat sport geen prioriteit van de openbare omroep is, is een beslissing waar ik vraagtekens bij plaats. Ik vind dat sport even belangrijk is als cultuur. Je hebt intellectuelen die met een dedain over sport praten maar dan ben je geen intellectueel. Een intellectueel is een homo universalis.»

NUKKIG

Veto: Charleroi zit dit seizoen aan zijn vierde trainer. Denk je soms tijdens wedstrijden dat je het beter zou kunnen als trainer?

Joos: «Je stelt je soms wel eens de vraag waarom een bepaalde vervanging wordt doorgevoerd, maar ik heb niet de ambitie om trainer te worden. Als analist zou je waarschijnlijk het best in de staf van de trainer zitten. Je mag echter niet on-

derschatten hoe saai dat werk in België is. Als je tegen pakweg Westerlo speelt, moet je tien wedstrijden van die ploeg bekijken en monteren. God beware me, dat is écht saai. Hulptrainers zijn niet te benijden. Me opsluiten om tien wedstrijden van Barcelona te bekijken kan à la limite, maar in België niet.»

Veto: Bent u de Belgische competitie beu?

Joos: «Nee, omdat het een onuitputtelijke bron van verhalen is. Die verhalen zijn vaak extrasportief maar daar probeer ik doorheen te kijken. Ik ben niet iemand die zich bijvoorbeeld dood ergert aan de Voetbalbond. Ik probeer echt naar het veld te kijken. Neem bijvoorbeeld Elyaniv Barda (aanvaller van Racing Genk, red.), dat vind ik een waanzinnig verhaal. Vorig jaar werd hij uitgespuwd. Maar als er één speler dit

“Een supporter is geen liefhebber

jaar Genk kampioen maakt, zal het Barda zijn. Dat zijn verhalen van opgang, neergang, opgang, neergang, en dat maakt het zo speciaal.»

Veto: Nabil Dirar, een voetballer van flitsende bewegingen, haalt vaak het nieuws met zijn grillen. U had ook de reputatie een nukkige speler te zijn.

Joos: «Ik was nukkig, ja. In mijn laatste wedstrijd kreeg ik een rode kaart. Dat was een banaliteit maar een lokale verslaggever berichtte daarover en plots stond ik in *Het Laatste Nieuws*. Maar ik heb mij nooit tegen ploegmaats of supporters gekeerd. Ik wou gewoon altijd winnen en kon heel slecht tegen mijn verlies. Tegen scheidsrechters durfde ik weleens mijn mond open te trekken omdat ik het vaak beter zag dan de scheidsrechters op dat niveau. Misschien overdreef ik toen. Ik heb tien jaar van mijn leven elke maandag in euforie of diepe droefenis doorgebracht. Daarover denk ik nu: "Maar allez Filip, dom konijn."»

